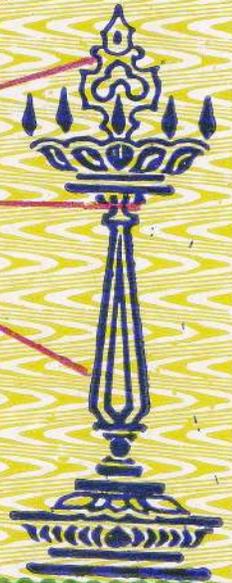
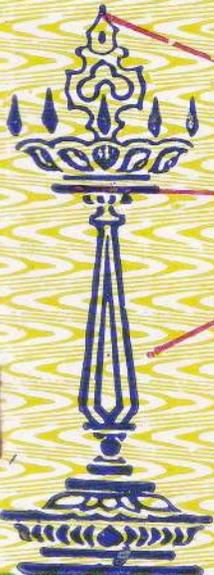

ஞானக்கடல்

ஜப்பச் மலர் 2000

எவளியீடு

சுந்தரீதியாய் அச்சரிமா கைவ கலைபண்டார்ட்டுப் புரவை

உ
சிவமயம்

குறள் வழி

“அருளொடும் அன்பொடும் வாராய்
புல்லார் புரள விடல்” [பொருளாக்கம்

பொருள் :

அருளொடும் அன்பொடும் பொருந்தி
வராத பொருளின் ஆக்கத்தை அனுபவித்து
மகிழாது நீக்கி விடுதல் வேண்டும்.

ரூ ரூ

உ
குருவே துணை

நற்சிந்தனை

எங்கள் குருநாதன்

நாமேநா மென்றுரைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
நமக்குக்குறை வில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
போமேபோம் வினையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
போக்குவர வில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
தாமேதா மென்றுரைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
சங்கற்ப மில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
ஓமென் றுறுதிதந்தா னெங்கள்குரு நாதன்
ஊமையெழுத் தறியென்றா னெங்கள்குரு நாதன் [10]

2000 ஐப்பசி
யொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்
 பக்கம்

1) ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	1	4
2) இலகான் இந்துமதம்	5	8
3) செல்வச்சந்திரி முருகப்பெருமான்	9	10
4) குறளமுதம்	11	13
5) சைவசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்	14	17
6) ரமண மகரிஷிகளின் அன்புக்குரிய லக்ஷ்மி	18	20
7) இந்தக் கந்தபுராணம்புகழ் எந்தப் ...	21	24
8) பயனற்ற பேச்சுப் பல்ன் தராறு	25	26
9) இறையணர்வின் இன்ப ரகசியங்கள்	27	29
10) மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்துதல் ...	30	33
11) சந்நிதியான்	34	37
12) நலங்காக்கும் நல்ல துழிர்க்காவுள் மாணவர் பக்கம்	38	41
13) விஜய நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு	42	43
14) Easy Way to Learn English (Part 29)		44

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா
 வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.
 சந்நிதியான் ஆசிரம சைவ கலை பள்ளியாட்குப் பேரளவியினர்

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆசிரமம்
 தொண்டைமாவாறு.

“ஞானசகடர்” புரட்டாதி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :

ஆவணி மாதத்திற்குரிய வெளியீட்டுரையைச் சமாதான தீதிவா லும் கிராமசேவையாளருமாகிய திரு. அ. க. க. கிருஷ்ணராசா அவர்கள் மீயற்கொண்டார்கள். இவர் தமது ஆரம்ப உரையில் இது போன்ற ஒரு ஆத்மீக சஞ்சிகையைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிடுவதென்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம் என்று குறிப்பிட்டு அவ்வாறு தொடர்ச்சியாக வெளி யீடு இடம் பெறுமானால் அதில் வியாபார நோக்கம் முக்கியமானதாக இடம் பெற்றிருக்கும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

ஆனால் ஞானசகடர் அவ்வாறான வியாபார நோக்கமோ, விளம் பரமோ இல்லாது அதே நேரம் கண்கொளிப் பரந்த இந்நியாக ஆழமான ஒரு சமய அமைப்பையும் கொண்டிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டுத் தொண்டிருப்பது எம்மைவியப்பில் ஆற்றத்தகுந்தது எனக்குறிப்பிட்டார்கள்.

மேலும் தத்துவக்கருத்துக்களை வழங்குகின்ற அதே வேளை எளிய நடையில் வெளியிடுவதும் இதன் சிறப்பு அம்சமாகும் எனக்குக் காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை :

மலருக்காவ மதிப்பீட்டுரைகளைக் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர் கள் நிகழ்த்தினார்கள். ஒய்வு பெற்ற ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாராலை அதி பராசுபம் பன்னுறை ஆற்றல் மிக்கவருமான சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ஆத்மீகம் சார்ந்த சில கருத்துக்களையும், அதே நேரம் எமது சமகாலச் சமதாயம் சார்ந்த கருத்துக்களையும் தமது ஆரம்ப உரையில் அடியார் களுக்கு எடுத்து விளக்கினார்கள்.

மலரில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் பற்றிப் பொதுவாகத்தனது அடிப்பிரசாயத்தை வெளியிட்ட காரை சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் புரட் டாதி மாத மலரில் இடம் பெற்று சில கட்டுரைகளின் சிறப்பு இயல்பு களையும் அவற்றின் ஆழமான கருத்துக்களையும் சபையினருக்கு எடுத் துக் காட்டினார்கள்.

மாவலர் பக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சிறிய கட்டுரை ஆங்கில அறிவை வளர்ப்பதை மீதாக்கமமாகக் கொண்டிருந்தாலும் ஒழுக்கத்திற்கு வழங்கியிருக்கும் முக்கியத்துவத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டி மலரில் தரத்தை மதிப்பிட்டார்கள்.

திருமலி செல்வச் சந்நிதி

காசிபர் தணலன்செய் தொல்பகை நலியக் கைதொழு தேத்தும்
வாசவ னருள்பெறச் சூக்கினை வாட்டி வானான ஸயத்த
நசவநர் மமந்தர் இனிதமர் தொண்டைமா னாறெழில் நகருள்
தேசெளரி வீதம் செல்வச் சந்நிதிசேர் வினையான சேராலே.

பெண்ணிற பாசர் பெருஞ்சேவலங் கெடடியினர் பிரிவினா துறைவர்
வண்ணமா மயில்மேல முகருமாவர் வருமடியர் வினைகளை வேலினர்
விண்முடில் பணிய மேலுயர் மாடநிறைத் தொண்டைமாளா றமரும்
அண்ணலார் செல்வச் சந்நிதி அஹுக ஆரஞ்சு அணுகும்மே.

முந்தொரு ஞான்று முக்கண்ணர் கேட்ப மூலிற முகத்தவர்
சந்தமறை முன்மொழி குடிவையம் பொருளுரை சாற்றிய சதுரர்
வந்தமர் வளநகர் தொண்டைமா னாறு வரமலி செல்வச்
சந்நிதி பணிசெயச் செல்வாத திருமலி செல்வரா வரே.

செய்ய மேலியர் செத்திற ஆடைவர் செறுநர்த் தேய்த்த
கையவர் வேலினர் கழலணி னாலினர் காப்பவர் கடம்பினர்
கையவார் சிலம்பணி தழங்கொலி தாழாத் தொண்டைமா னாறுமேய
லுயர்செல்வச் சந்நிதியான் அடிபடச் செடிநோய் நொடிபொடி படுமே.

பிரணலம் உணராப் பிரமர் சிறைபுகப் பேருலகு பிறழரக்
கருவையால் படைத்தருள் வேடம் பயின்ற கந்தவேள் கடவுள்
சரண கமலம் மலர்மணி அலைசொரி தொண்டைமா னாற்றுறை
முரஹுறு செல்வச் சந்நிதி பணிசெயப் பிணிவரத் துணியாலே.

இமையவர் அருச்சனை இன்பினால் இயற்ற அவர்க்கருள் புரியுமெம்
உமையவள் காதலர் ஸ்வஸில் உரையிலாப் பூசை உவந்து
எமையாள் ஆரிவை அமுதுண்டு ஆற்றங் கரைதலில் அருளர
அமைத்த செல்வச் சந்நிதி பேரொளிமுள் செலப்பேரிருள் பேருமே.

சிவ, சன்முசுவடியேவல்

கூடர் தரும் தகவல்

“ எல்லாக் கிழிஸ்தவர்களும் அங்கீகரிக்கும் கிழிஸ்தவம் இதுவே யாயின் இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. என்னுடைய பாவங்களின் விளைவுகளிலிருந்து விடுபடும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற நான் நாடவில்லை. பாவத்திலிருந்தே அதாவது பாவ எண்ணத்திலிருந்தே விடுபடும் பெறுவதைத்தான் நான் நாடுகின்றேன். அந்த இலட்சியத்தை நான் அடையப்படும் வரையில் அமைதியின்றி இருந்தாலும் திருப்தியடைவேன் ”

நமது பாவங்களுக்காக யேசுநாதர் துன்பங்களை அனுபவித்தார் மனிதவர்க்கத்தின் எல்லாப்பாவங்களுக்கும் அவரே பிராயச்சித்தம் தேடினார் எனவே பாவ விடுபடாததைப் பெற்று நாம் நிம்மதியாக இருக்கலாமென்ற வகையில் கிழிஸ்தவ அன்பர் ஒருவர் கூறிய வாதத்திற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் மகாத்மா காந்தியடிகள் கூறிய பதிற்கருத்தை அவரது சுயசரிதை நூலிலிருந்து மேலே தந்துள்ளோம்.

இவற்றிலிருந்து இரண்டு விடயங்களை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஒன்று பாவம் செய்த பின்பு பிராயச்சித்தம் தேடுவதை விட பாவத்தையே செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்ற உயரிய கருத்தையே எமது மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதுமட்டுமன்றி பாவம் செய்தவன் தண்டனையை அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது.

காந்தியடிகள் இந்த விடயத்தில் ஒரு படி மேலேகொண்டு பாவம் செய்யாமல் இருப்பது மட்டுமல்ல பாவ எண்ணத்திலிருந்தே விடுபட வேண்டுமென்ற நிலைக்கு தன்னைப் புகுவப்படுத்திக் கொண்ட பெருந்தனகாரர் இந்த வையகத்தில் வாழ்ந்த மகான் என்பதை நாம் எல்லோரும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது இரண்டாயது விடயமாகும்.

வாழ்க்கையில் சராசரிமனிதனாக மனித நேயத்துடன் வாழ்க்கையை நடாத்துவதிலேயே பல்வேறு சவால்களை நாம் எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் எம்மைப் போலவே சராசரி மனிதனாக தன்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த காந்தியடிகள் அந்த நிலையைக் கடந்து நாம் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாத, மனித தர்மத்தை விஞ்சியும், தெய்வ அம்சங்கள் நிறைந்ததுமான காரியங்கள் பலவற்றை இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து அதில் வெற்றியும் அடைந்துள்ளார். இதனால்தான் அவரை சாதாரண ஆக்மா என்ற நிலையில் நோக்காது “ மகாத்மா ” என்ற நிலையில் உலகம் போற்றுகின்றது.

ஐப்பசி மசத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. க. குமாரதாசன்

(பொதுச்சுகாதார பரிசோதகர், நயினாம்பிடி)

திரு. A. தவராஜசிககம்

(களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் ப. ரோ. கூ. ச. துணைமையகம், உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர்

(பசுவோன் வர்த்தக நிலையம் மருத்துவமனை வீடு, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி சி. மாலினி

(கலாச்சார உத்தியோகத்தர் பிரதேச செயலகம், கோப்பாய்)

அதிபர்

(யா / அத்தியார் இத்துக் கல்லூரி, நீர்வேலி)

திரு. நா. உமாசங்கர்

(கயூரி வீடியோ, அக்கவேலி)

அதிபர்

(அ. மி. கல்லூரி, உடுப்பிட்டி)

திரு. Dr. S. போகேஸ்வரதேவர்

(கரவேட்டி)

அதிபர்

(யாழ் / கோப்பாய் இலிஸ்தவ கல்லூரி)

திரு. க. இரத்தினம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், கரணவாய் தெற்கு)

(வடஇந்திய மகலிர் கல்லூரி, பருத்தித்துறை)

திரு. சி. முருகவேல்

(கிராம அலுவலர், இடைக்காடு)

அதிபர்

(செவியிரகாச வித்தியாசாலை, தும்பலாள்)

திரு. நா. அருணாசிராமதாசர்

(சஸ்வரி இல்லம், புத்தூர்)

அதிபர்

(கரவைவாய மகாலித்தியாலயம், கரவெட்டி)

திரு. க. ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாதாசர்

(பிரதி அதிபர், அச்சவேலி மகாலித்தியாலயம்)

திரு. க. சிவகுருநாதன்

(துவாரகா பேக்கரி, நயினாட்டில்)

அதிபர்

(யா / விக்கேஸ்வராக் கல்லூரி, கரவெட்டி)

திரு. சி. சிவச்செல்வம்

(அதிபர், விநாயகர் வித்தியாலயம், வல்வெட்டி)

செயலாளர்

(மாணிக்க இடைக்காடர் ச. ச. நிலையம், இடைக்காடு)

செயலாளர்

(கலைமகன் ச. ச. நிலையம், இடைக்காடு)

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

தானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே

— சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாவிங்கம் —

வேதங்கள் இறைவனை ஒளி வடிவாகவும் ஒளி வடிவாகயுமே காட்டுகின்றன. ஒளி வடிவாக இருக்கின்ற இறைவனை மந்திரங்களாலும் ஒளி வடிவாக இருக்கும் இறைவனை அக்கிரிஸிரியும் வேதகால மக்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள். எல்லா நூல்களுக்கும் ஆதியாய் உள்ள ஆதி நூலாகவும், அறிவு நூலாகவும் வேதங்கள் திகழின்றன. வேத மந்திரங்கள் காட்டும் விழுமிய பொருளாகத் திகழ்பவன் ஞான பண்டிதனாகிய முருகன் என்பதை

நாத விந்து கலாநி நமோ நம
வேத மந்திர சொரூபா நமோ நம
ஞான பண்டித சாமி நமோ நம

என அருணகிரிநாதர் திருப் புத்திற் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையான அடியனைந் தாங்கிக் கொள்ளின்ற பொறுப்பு இறைவனுடையதே ஆகும்.

தன் கடன் அடிமையையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து திடப்பதே.

என்ற அப்பர் பெருமாலுடைய தேவார வரிகள் இதை உணர்த்துகின்றன. ஞான பண்டிதன் ஞானத்தைத் தரும் நூல்களுட

மேலிய பெருநூலைப் போக்குவான்
 மனதிற்கு எட்டாதவராகவும் தெவ
 மோகத்தின் மூடி மலரியாகவும்,
 தேவ சேனா தீபநியாகவும் கவிபுக
 வரதனாயெ கந்தவேட்பு பெருமான்
 திகழ்விற்றான். "ஏக சித்தத்தூடன்
 உமது திருவடிமையன்றி வேறு என்
 வித பற்றுக்கோடும் இவ்வாதவனா

விய அடியேன் திருவருளைப்பெற்று
 உய்யுமாறு தேவரீர் ஒரு சிந்தனா
 வேணும் நினைக்கவில்லையே!"
 என்று அன்புரிமைமீட்டன் அருவகிரி
 யார் முருகசீடம் வேண்டுவதைப்
 பின்வரும் கந்தரமுத்திப் பாடல்
 விளக்குகிறது.

ஆதாரம் இவ்வன் அருளைப் பெறவே
 நீதான் ஒரு சற்றுமீ நினைத்திலையே
 வேறாகம ஞான வினோதமனோ
 நீதா சுரமோகரிகா மலரியே.

இந்த உலக வாழ்வும் செல்வ
 மும் நினைவுத் தேவனறி உடனே
 மறைவது போல மறையக்கூடியன.
 உலக உலக்களை நாடிச்செல்லும்
 மனத்தை அப்படிச் செல்லாமல்
 இழுத்துப் பிடித்துத் தெய்வத்தை
 நோக்கிச் செறுத்தினால் ஆன்மா
 விற்குப்பாரிய நலன்கள் விளையும்.
 காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்
 கொள்வது போல மாறாத உடம்பு
 இருக்கும் பொழுதே ஆன்ம நலத்
 தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள
 வேண்டும். உடலில் இருந்து உயிர்

பிரிந்து சென்றதும் உற்ற கற்றும்,
 நண்பர்கள் அனைவரும் ஒன்று கடி
 அழுகார்கள். பெயர் சொல்லி
 அழைத்தவர்கள் அனைவரும் உயிர்
 நீங்கிய பின்பு பிணம் என்று அலி
 னைப் பெயரில் தான் அழைப்பார்
 கள். உடனையும் கொண்டு போய்ச்
 சுடு காட்டிற் சுட்டு விட்டு நீரில்
 மூழ்கி இறந்தவரின் நினைப்பை
 யும் மறந்து விடுவார்கள். இவ்வாறு
 உடலின் சோகக்கதைகளைத் திருமூல
 ரின் பாடல் பின்வருமாறு சித்திரிக்
 கிறது.

வரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
 பேரினை நீக்கிப் பிணமொன்று பேரிட்டுச்
 குரையன் ாட்டிடைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு
 நீரிலில் மூழ்கி நினைப்பொழிந்தார்களே.

நிலையில்லாத உலக வாழ்வை
 நிலைபாடானது என நினைத்து அடி
 யேன் அலைவதற்குக் காரணம்
 யாதோ? ஊழின் வலிமை தான்
 இதற்குக் காரணமோ? அநிரும்
 உலக வாழ்வை விரும்புவது இறை

யருளைப்பெறுவதற்குத் தடையாக
 அல்லவா அம்மந்துள்ளது. பொன்
 போன்ற அருமை வாய்ந்தவரே!
 மலி போல ஒளி வீசுபவரே! உண்
 மைப் பொருளே! பேரருளுடைய
 வரே! நிலை பெற்ற தலைவரே!

விழையுபுந்த ரொருள் ஆசையின்மை.

மலர்வை வரகனமரகவுடயகரே!
 நிலையிலாத வாழ்வை விரும்பும்
 நிலையை அகற்றி அதுபுதி ஞானத்
 தைப் பெறுவதற்கு அருள் செய்ய

பாறு அருணகிரியார் முருகப்பெரு
 மானிடம் இரந்து வேண்டுவதைப்
 பின்வரும் கந்தரத்யூதிப் பாடல்
 விளக்குமெது.

யிசுனே நிகர் வாழ்வை விரும்பியோ யான்
 என்னை விதியின் பயன்கிதுவே
 பெரன்னை, மணியை, பொருளை, அருளை,
 மல்களை, மயிலேறிய வானவலை.

யிவன் விவத்துடன் அத்துவித
 மாகிக் கவந்து நின்ற போது வினை
 யும் பேசியபநிலையை வார்த்தைக
 ளால் விசுக்க முடியாது. வாழ்க்கை
 யில் நாம் பெறும்எல்லா அனுபவங்
 களையும் விளக்கிக் கூற முடியாது.
 சிலவற்றை அனுபவிக்கும் காலத்
 தில் உணரலாமே ஒழிய அவற்றை
 வார்த்தைகளால் விளக்க முடியாது
 இறையருளாற் பெறும் தெய்வீக
 அனுபவமும் அததல்கயதே ஆரும்.
 தவது மகளுக்குத் தாயி தன் வாழ்

வீற் பெற்ற எல்லா அனுபவங்
 களையும் விளக்க முடியாது. சில
 அனுபவங்களை. இன்ப நுகர்வு
 களைப் பிள்ளை தானே அனுபவித்
 துத் தான் அறிந்து கொள்ள
 வேண்டும். இவ்வாறு ஆன்மா
 ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு உள்நு
 ணர்வுடன் கூடிய அகப் பார்வை
 வேண்டும். இந்த உண்மையைப்
 பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல்
 தெளிவாக விளக்குகிறது.

முடித்திற் கண்டுகொண்டு காண்கின்ற முடர்மாள்
 அடித்திற் கண்டுகொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
 மகட்டுத் தாயிதன் மணாளனோடாடிய
 ககததைச் சொல்லென்றார் சொல்லுமாரெங்கனே.

மணம தான் கண்ட களாவைச்
 சொல்ல முடியாது தலிப்பதைப்
 போலவே வேறுக்குள்ளே சில
 மணம் புத்த நிலையில் விளங்கும்
 அனுபூதிச் சொல்லுகளின் நிலை
 யும் காணப்படும்.

நருவான். ஆன்மாவை அநாதியா
 கவே பற்றி நின்று அறியாமையில்
 அமிழ்ந்துகின்ற ஆணவத்தின்
 வலிமை குறைந்ததும் சிவபோதம்
 நீங்கிச் சிவபோதம் தலையெடுக்கும்
 சிவபோதம் சிவசிய துமி காண்
 கின்ற கரட்சிகள் யாவும் சிலமய
 மாகவே இருக்கும். கெடுதலில்
 லாத அமுதம் போன்ற இலிய
 வரே! கூரியவிவலை ஏந்திய அரவே!
 ஞானத்துக்கு இருப்பிடமானவரே!

ஞான பண்டிதனாகிய முருகப்
 பெருமான் சத்து, சித்து, ஆனந்தம்
 ஆகிய மூன்றும் இணைத்துள்ள
 சச்சிதானந்த வடிவினனாகக்காட்டு

“என்னிடம் இரக்கமின்றி ஜீவ
போதத்தை விழுங்கி கொடுப
வதனை எனக்கு கந்த பேற்றினை
வார்த்தைகளால் எவ்வாறு கூறு

வேன்” என்பதை அருணகிரியார்
பின்வரும் அழகுதிப் பாடலில்
விளக்குகிறார்.

ஆனா அழுகித்! அயில் வேல் அரசே
நூனா நறணை! நவிவத் தருமோ!
யானாடிய என்னை வீழுங்கி வெறும்
நானாய் நிலை நின்றுது தற்பரமே.

[தொடரும்

பலவித வண்ணங்களிற் பார்ப்பதற்கே அழகான கிருஷ்டி
யாக அமைந்திருப்பவை மலர்கள். அவற்றின் வாழ்க்கை மிகக்
குறுகியது. ஆனால் அதைச் சொற்ப நேரத்திலேயே அது காற்றில்
மணம் நிரப்பி நம்மை எல்லாம் மகிழ்விக்கிறது தன்னிடம் உள்ள
மகரந்தத்தை உண்டுசெய்துக் கொடுத்தி விடுகிறது. தன்னுடைய
பெருமையை எத்தனிதமாகவும் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாமல்
தியாக உணர்வுடன் சேவை செய்கிறது.

அதேபோலப் பழங்கள் மரத்தின் சத்து அவ்வளவையும்
உறிஞ்சி எடுத்து, மனிதனும் மிருகங்களும் பறவைகளும் வாழ
உணவாகக் கொடுக்கின்றன. தகுந்த பக்குவத்தில் இனிமையுடன்
தம்மைப் பிறருக்கு உணவாக சத்து தியாகம் செய்துகொள்கிறது.
பழத்தைப் பறிக்காமல் விட்டுவிட்டாலும், அது கனிந்து உதிர்ந்து
மண்ணாடல் கலந்து தனது சதைவயப் பழுப்புகளுக்கும், வித்தை
மண்ணில் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கவும் கொடுத்து உதவுகிறது.

மலர்களும் கனிகளும் இயற்கையின் வடிவங்களில் தியாக
உணர்வைக் காட்டும் அற்புதமான நினவங்கள். அதனால்
அவை இரண்டும் ஆண்டவனுக்கு மிகவும் உகந்தணவயாக
விளங்குகின்றன.

அன்பைக் கொடு ஆதரவைக் கொடு

இதுதான் இந்துமதம்

[தொடர்கள் -

- கோபால் சிவன் -

இன்றைய நமது சமயத்தை நோக்கினால், இந்து மதம் - சைவ மதம் - தமிழர் மதம் என்ற பொய் கிளைவிவாதங்களையும் கடந்து அது ஒரு புதிய சமயமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அது சநாதனதர்மமாகவும் இருக்கிறது. (முன்னைய பழம் பொருட்கும் முன்னைய பழம்பொருளை பின்னைப்படுத்துமக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியகே.) வேதமரபு, இதீயாச - புராண மரபுகள், தர்மசாஸ்திர மரபு, ஆசம மரபு, சைவ சித்தாந்தமரபு, பழந்தமிழர் மரபு இவை மட்டுமல்லாமல், பொளத்த, சமண மரபுகள் கூட இன்றைய நமது சமய மரபில் இணைந்து கலந்து விட்டன. அதே போலப் பழைய மரபுகள் பல கைவிடப்பட்டுவிட்டன.

ஒரு காலத்தில் நமது சமயம் அழகத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக, தலிப்பட்ட சீலின் சொத்தாக ஓயும் பெற்றுத்தகுந் உண்டு. பின்னர் அது மக்கள் மயம்படுத்தப்பட்டதும் உண்டு.

நமது சமய மரபிலே காலத்துக்குக்காலம் அறியாமைய காரணமாக (முதலாசரித்துவ பூர்வாசாத் தனக் காரணம்) நச்சுப்புகை பரவியதுண்டு. மூடநம்பிக்கைகள் மேல்முந்ததும்

உண்டு. அவற்றைக் களையெடுத்துப் பிச் செய்த சமயப் பயினை வளர்த்தெடுக்கக் கமய, சூரக நிர்திருத்த இயக்கங்கள் பல தோன்றியதும் உண்டு. அவற்றின் விளைவாகப்பல தவறுகள் கைவிடப்பட்டு புதிய போக்குக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும் அவதானிக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக ஒரு விடயத்தை நோக்கலாம். வேதத்திற் கூறப்பட்ட வகுணப் பாதபாநிற் ஓகமத்திற் கூறப்பட்ட சாதிப் பிரிவினைகளும் எதற்காகச் சொல்லப்பட்டனவோ தெரியாது. ஆனால் அது நடைமுறை வாழ்க்கையில் மனித சமுதாயத்திடையே ஒரு விஷயம் ருட்டமாக வளர்ந்தது. பலநிர்திருத்தப்போராட்டங்கள் ஓலயப் பிரவேச முயற்சிகள் நடைபெற்று போது சமயமே ஆட்டம் கண்டு விட்டது என அன்றியவர்கள் பலர். ஆனால், மனித நடந்தது இன்று அது பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. சமயத்திலே அது எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. சமயம் தன்பாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

உயிர்க் கொணையும் மதுப் பாவனையும் மாமிச போசனமும் எமது (ஆரியர், திராவிடர் - ஆகிய

இரு திறத்து மூன்றோர்களுளைய
 மரபு வேதகால சித்திகளிடமும்
 பொய்யடிமை இவ்வாத புலவோர்
 ஆரிய சங்கத்துச் சான்றோரிடும்
 இப்பழக்கங்கள் இருத்தன. ஆனால்
 இடையில் வந்த சமண, பௌத்த
 மரபுகள் இவற்றைக் கண்டித்தன.
 (இதில் அந்நாபம் என்னவென்றால்
 இவர்களுக்கும் ஆரியர்கள் தான்)
 இதனால் எமது சமயத்திலும்
 இவை விவக்கப்பட்டதுடன் பஞ்
 சமர் பாதகங்கள் என வெறுத்து
 ஒதுக்கப்பட்டன. சமயம் வளர்ந்
 தது. இவை இருந்த போதும் மக்
 கள் கடவுளை வழிபட்டனர். கட
 வன் அவர்களுக்கு அருள் புரித்தார்.
 பின்னர் இவை கைவிடப்பட்ட
 போதும் மக்கள் கடவுளை வழி
 பட்டனர். கடவுள் அவர்களுக்கு
 அருள் புரித்தார்.

இன்று.....? கைவிடப்பட்ட இத்
 தப் பஞ் மா பாதகங்கள் கைவி
 பெறங்குடி மக்கள் மரபால் - உயர்
 சைவ வேளாண் மரபினர், ஆரய
 யரிபாலர்கள், சைவசமய நிறுவனம்
 களின் அங்கத்தவர்கள், சமயக்குறை
 பாடுகள் பற்றி மேடைகளில் முழங்
 குவோர், எழுதுகோலால் சாடுவோர்
 எனப் பலதரப்படி, சைவ அபிமானி
 களாலே மகிழ்ந்து மகிழ்ந்தவர்க்கு
 கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.
 இன்றும் மக்கள் கடவுளை வழிபடு
 கின்றனர். கடவுள் அவர்களுக்கு
 அருள் புரிகின்றார்.

அப்படியானால் எது சரி? எது
 பிழை?

எல்லாம் மனித மனங்களைப்
 பொறுத்தே, மனித சமூகத்தின்
 அனாபி முறைக்கிணங்கவே சமய
 வழிபாட்டு முறைகள் உருவாக்கம்
 பெற்றுப் பரிணாமம் அடைந்த
 புதிய யரிமரணங்களைப் பெற்று
 அதற்கேற்பப் பிரமாணங்களைபும்
 உருவாக்கிக் கொள்ளுகின்றன.

சமய சீர்திருத்த இயக்கம்
 களின் வரலாறுகளை நன்கு அவ
 தானித்தால் மூன்றாம் புரிந்து
 கொள்ள முடியும். பல்வேறு குற்
 றம் குறைகள் இவ்விவக்கங்களி
 னால் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கின்
 றன. ஆனால் உருவ வழிபாடு,
 ஆலய வழிபாடு, விழாக்கள், பெண்
 டாட்டங்கள், கிராம மரபு, குருத்துவ
 அல்லது புரோகித மரபு முதலிய
 சில அடிப்படை அங்கங்களை இவ்
 காரில் அசைக்கவே முடியவில்லை.
 இவற்றை நீக்கி விட்டுச் சமய நம்
 சிக்கலையையோ இறை பக் தி
 னையையோ மக்களிடம் வளர்க்க முடி
 யாது. மனித இனத்தின் உள்ளியல்
 மரபிலும் வளர்க்கை முறையிலும்
 இவை ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டன.

உயிரியல் விஞ்ஞானம் படிக்க
 தவர்களைக் கேட்டால், கிராம
 மரபும் புரோகித மரபும் விணங்கு
 கள் பறவைகளிடமிருட எவ்வாறு
 பதித்துவிடக்கின்றன என்று கூறு
 வார்கள். இங்கு கிராம மரபும்
 புரோகித மரபும் என்று உறுவறு
 புணால் அணிந்து குடுமி வைத்து
 மணி அடித்துச் "கக்லாமபுதரம்"
 கூறுவதையல்ல. 'மயில் முறைக்
 குலத்துமை' என்று கம்பன்

சொன்னது விவிலிவென்று இலக் கியகாரரிடம் கேட்டால் இதற்கு விளக்கம் தெரியும்.

அதாவது HERO WORSHIP
என்பபடும் தலைமைத்துவ வழி பாடு. பழைமை போற்றும் பாரம் பரிய மரபுமுறை எண்பாலும் சில செயற்பாட்டுமுறைகளும் (கிரிஸ்ய) எல்லா உயிரினங்களிடமும் இரத்த தந்தோடு வழியிருப்பன.

பிரம்ம சமாஜத்தினரும் ஆரிய சமாஜத்தினரும் உருவ வழி பாட்டை எதிர்த்தனர். பழைமையைக் களைத்து புதுமையைக் காண்பு புறப்பட்டாலு ராம் மோதன் ராயும் (பிரம்ம சமாஜம்) உருவ வழிபாட்டையும் கிரிஸ்ய கணையும் எதிர்த்தனர். புதுமை கேண்டாமி வேல்காலத்திற்கு திரும் புவரம் என்று கூறிய தயானந்த சரஸ்வதியும் (ஆரிய சமாஜம்) உருவ வழிபாட்டையும் கிரிஸ்ய கணையும் எதிர்த்தனர்.

உலகநாவிய வகையில் பல போராட்டங்கள் நடாத்தி மக்களை விழிப்படையச் செய்த இவ் விரு இயக்கங்களையும் சிறிது காலத்தில் மக்கள் மறந்து புறக் கணித்துவிட்டனர். ஏனென்றால் இவர்கள் உருவ வழிபாட்டுக்கும் கிரிஸ்யமளுக்கும் எதிரினி என்ப தாத்தான்.

“உடனில் இவ்வை. வழிபாடு தேவகாரிவை. ஒழுக்கம். அழகியமை, துறவு இவையே

வாழ்க்கைதெறி” என்று போதித் தனர் புத்தர். அதனை ஏற்றுக் கொள்ளட பல லட்சம் மக்கள் அவரையே கடவுளாக்கி அவருக்கே உருவம் அமைத்து ஆசனம் கட்டி கிரிஸ்யகன் செய்து வழிபடுகிறார் கள்.

இறைவன் உருவம் அற்றவன் என்று போற்றும் இஸ்லாமிய சம யம் உருவ வழிபாட்டை எதிர்க் கிறது. ஆனால் இஸ்லாமியர்களின் இவ்வழிகளில் ‘கஃபா’ எனும் வானக்கத்தலம் உருவச் சின்ன மாகக் காட்டி தருகிறது. ‘கஃபா’ னிற்குச் சென்று அவர்கள் வழி படும்போது செய்யும் கிரிஸ்யகள் நமது பிரதோஷ வழிபாட்டுக்கான சேமமூத்திரம் பிரதட்சணம் போலக் கிக்கலான ஒன்று.

இந்துமையம் எர்ப்பது பாரம் பரியமான ஒரு மரபு விருட்சம். அதனை அடியோடு வெட்டி புரட்டி விட்டு வெற்றொரு மரத்தை நடலாம் என நினைப்பவர்கள் மூடர்கள். அதன் கிளைகளை வெட்ட முற்படு வேர் பலர். அதன் அருகில் வேறு மரங்களை நாட்ட முற்படுவோர் பலர் தவறாக வளைந்து, நெளிந்து பரப்பிய கிளைகள் தறிக்கப்பட்ட போது அதனை மரம் ஏற்றது. அரு கில் நடப்பட்ட புதிய மரங்களைக் கொடிகளாக்கித் தன்மீது படர்ச் செய்து அதன் நல்லியல்புகளைத் தாலும் ஏற்றுத் தனது நல்லியல்புகளை அதற்குள் கொடுத்து - கொண்டு - கொடுத்தும் உள்ளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இது

மதம் எனவும் இத்தர்பெரு வநேயக்
நிழலில் நீறுபவர்க்கா சிவன்
கிணைகள் வெட்டிவட்டபோது
"ஐயோ, எங்கள் மரத்தின் கிளை
களை வெட்டிடுறார்களோ" என
அழுதனர். வேறு மரங்கள் நட்டி

பட்டபோது "ஐயோ, எங்கள் மரம்
அழிப்பப்போகிறதே" என ஒலமிட்ட
னர். ஆனால் மரம் எதற்கும் கலன்
காமல் வளர்ந்து நிழல் பரப்பிக்
கொண்டுதான் இருக்கிறது.

உனது கடமை

விட்டியொயினும் வேலைத் தளத்திலொயினும் நீ என்ன செய்ய
முயன்றாணும் முதலில் முறைவாளை வணங்கி, உன்னை முற்றாக
ஒப்படைத்து விட்டு வேலைவைத் தொடங்கு.

எத்த வேலைவைச் செய்தாலும் முற்றாக முடிவடைத்தோடு
நேர்மையாக உன் வேலைவைச் செய், நேர்மை உடனடியாகப்
பயன் தராவிட்டாலும் நாளடைவின் பயன் தரும். ஒரே நேரத்
தில் இரண்டு வேலைகளில் ஈடுபடாமல், ஒவ்வொன்றாக இரண்
டையும் நிதானமாகச் செய். ஒரு கல்லால் இரு பறவைகளை
விழுத்தப் போனால் ஒரு பறவையும் விறமாட்டாது.

நீ வேலை செய்யும் தொழிலகத்தில் புகழையும் தரத்தையு
யும் பெருமையையும் கெடுத்தவிடாமல் உன்னால் முடித்த
எளவு மனச்சாட்சிக்குப் பிழையில்லாமல் வேலை செய். மிகக்
குறைந்த செலவில் மிகக் கூடிய பயன் பெறக்கூடியதாக நீ
வேலை செய்தல் வேண்டும் என்பதை உன் கோட்பாடாகக்
கொண்டுநட.

ஒத்துறைப்பு, நேற்படிவு என்பன இன்சொல்லாலேயே
பெறக்கூடியவை. எனதையும் உரியவேளையிற் செய்து முடிக்கப்
பார். இன்று செய்ய வேண்டியதை நாளைக்குச் செய்யவாம்
என்று பின்போடாதே.

ஏதாவது முறையில் மற்றவரைத் தாக்கிய பேசுவதாயிருந்
தாற் பலமுறை யோசித்துப் பேச அவ்வது செய்.

மனிதன் உயர்வது விதிபடி அல்ல.

செல்வச் சந்நிதி

முருகப் பெருமான்

— சு. கு. சீருஷணசாமி —

வீரலாகுதேவர் என்பவர் முருகப் பெருமானின் தூதுவராக வந்தது, வல்லி ஆற்றங்கரையில் உள்ள மரநீழவில், வேல் ஒன்றை வைத்துச் சத்திக்காவடி பூசை செய்தார் இது, ஏறக்குறைய இரு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பின் நடந்தது.

சில காலக்காலத்துக்குப் பின் ஐவராக என்பவர், வீரலாகுதேவர் வழிபட்ட வல்லி ஆற்றங்கரையில், ஓர் பூவரசமரத்தில் கிழ் தவமிருந்து, முருகனை வழிபட்டு முத்தி அடைந்தார். இவரது சாரதியின் மீதே, தற்போதைய ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

சில காலக்காலத்துக்குப் பின்னர், நூற்றொழுவத்தைத்து வருடங்களுக்கு முன்பின் ஊர்க மருதர்ன் யகன் கதிர்காமர், ஆற்றிலே பரதவகுலத் தொழிலினை மேற்கொண்டிருந்த சமயம், முருகப்பெருமான் ஆடுமேய்க்கும் சிறுவனைப்போலவந்து, கதிர்காமரைக் கரைக்கு வரும்படி அழைத்தார் கதிர்காமர் கரைக்கு வந்து, 'ஏன் கூப்பிட்டது?' என வினவினார். 'இவரி இந்த உழைப்பு வேண்டாம்; உமக்குத் தேவையானவற்றை நான் தருகிறேன்; நீ அறுபத்து நாளுக்கு ஆலம் ' இலைகளில் உணவு படைத்து வழிபடு' என்றார். கதிர்காமர் அதிசயப்பட்டு, 'நீர்வார்? என வினவினார். உடனே, முருகப்பெருமான், கன் உருவத்தைக் காட்டி; அவ்விடத்

இல் முன்பு நடந்த விடயங்களைச் சொல்லிக் தனக்குப் பூசை செய்யுமாறு கதிர்காமரைக் கேட்டார். கதிர்காமர், தனக்குப் பூசை செய்யும் முறைகள், மந்திரங்கள், நெசியாது என்றார். உடனே, முருகன் "எனக்கள்ள முடுக" எனக்கூறி தொடிப் பொழுதிலே; கதிர்காமரைக் கதிர்காமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கு நடைபெறும் பூசை முறைகளைக் காட்டி, "நீரும் வாய் டட்டி, மந்திரம் இன்றிப் பூசை செய்யும் எனக்கூறி வேல் றுள்ளையாய் வழங்கி, "இதை அமைத்து வழிபடுக எனக்கூறிக் கதிர்காமரிடம் ஓர் வேலையாய் கொடுத்தார். கதிர்காமர் அதைப் பெற்று முருகன் கூறியபடி பிரதிஷ்டை செய்தி 30-05-1840 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வழிபட்டார்.

இய்யபுயாகப் பூசை செய்து வந்த பொழுது முருகன், முருகப்பெருமான், கதிர்காமரிடம், "நான் கதிர்காமம் செல்ல வேண்டும், என்னை வழி அனுப்புக" எனக் கூறவே, பயணச் சாப்பாட்டிற்காக உழுத்தம் பிட்டுப் படைத்துக் கதிர்காமத் திருவிழாவுக்கு வழி அனுப்பி வைத்தார்.

கதிர்காம உற்சவம் முடிந்த நாள் இரவு கோவில் மணி றூசை கேட்டது கதிர்காமர் விரைந்து லென்று கோனிலுக்குள் றுழைத்த போது, முருகப்பெருமான் நிற்பதைக் கண்டார். முருகன், "பயணத்தார் கணாத்துப் போனேன்; பயற்றம் றுணையாயும் இளநீரும் தருக" எனக் கேட்டார். கதிர்காமர் அவற்றை வழங்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. இன்றும் இவை நடைமுறையில் உள்ளன.

பிரார்த்தனை எப்படிச் செய்வது?

எந்த வேளையும் இறைவனை நினைக்கவேண்டும்; அது ஆரம்பத்தில் முடியாவிட்டால்; மூன்று வேளைகளில் தவறாமல் நினைக்கவும்.

காலை எழுந்தவுடன், 'இறைவனே, இன்று நான் நல் வழியில் நிற்க அருள் புரி' என்று தொழவும்.

உணவு உட்கொள்ளும் பொழுது, 'இறைவனே, இந்த உணவிலால் எனக்கு நல்ல அறிவும் அன்பும் உண்டாக அருள் புரி' என்று தொழவும்.

இரவில் படுக்கும்போது, 'இறைவனே, இந்த உறக்கத்திலே, உன் எண்ணமே நிற்க அருள்புரி' என்று தொழவும்.

குறளமுதம்

அறத்தின் தாயகம்

— டாக்டர் மு. வரதராணன் —

திருவள்ளுவர் நெஞ்சார் வழி பட்ட கடவுள் அறக்கடவுளே. அறம் அவருக்கு வழிபடு தெய்வமாக இருக்கது போலவே, பொருள், இன்பம் இரண்டிற்கும் அடிப்படையாகவும் அமைந்திருந்தது. அதனாக, அறவழிப்பட்டு, அறநெறியில் பொருள் ஈட்டி, அறத்திறையில் இன்பம் குடிவேண்டும் என்று அவர் பொதுமறை இயற்றி அருளினார்.

திருவள்ளுவர் உலகம் போற்றும் பெரியார். அவர் பெருமைக்குக் காரணம் அவர் வாழ்ந்து, மெய்யுணர்ந்து, போற்றி எழுதிய அற நூலேயாகும். திருவள்ளுவர் பெருமை இந்த நூலிலும் ஆண்டு களாக ஓங்கிவிளங்கியது போலவே இனையும் உலகம் உள்ள வானரவில் நிறந்து நிற்கும். காரணம் வேறொன்றும் இல்லை; அவர் களும் உண்மைகள் ஒரு காலத்தில் மெய்யாய், மற்றொரு காலத்தில் பொய்யாய்ப் போவன அல்ல; ஒரு

காலத்தில் மதிப்புடையவாய், மற்றொரு காலத்தில் மதிப்பிழந்து போவன அல்ல. ஒரு காலத்தில் நம்பிக்கைக்குரியவாய், மற்றொரு காலத்தில் நம்பத்தகாதவாய்ப் போவன அல்ல. அந்த உண்மைகள் என்றும் நிலைபெறும் உண்மைகள்; அறமே வாழ்க்கையின் அடிப்படையன்று தெளிந்த தெளிவில் கண்ட உண்மைகள்; அறவாழ்க்கை நடத்திய ஒரு பெருத்தகையின் உள்ளத்தில் பூத்த உண்மைகள்.

அற வாழ்க்கையை வழிபறுத்தத் தொங்கிய வள்ளுவர் மனமாக நீக்குதலே அறம் என்கின்றார். பொறாகும், அவா, வெகுளி, கடுஞ்சொல் இவை நீங்கிவால், அறம் நிலவும் என்கின்றார். இத்தகைய அறத்தை இயன்ற போதெல்லாம் செய்தல் வேண்டும் என்கின்றார். இயன்ற அளவேல்லாம் செய்தல் வேண்டும் என்கின்றார்; அற வாழ்க்கையே இன்ப வாழ்க்கை என்று தெளிவிக்கின்றார்.

இவ்வாறு அறன் வலியுறுத்திய பெரியார், அற வாழ்க்கையில் பரணை எடுத்துரைத்துப் போல் வேறு எவரும் உரைக்கவில்லை. "இம்மையில் துன்பப்படுங்கள், மறுமையின்பம் உங்களுக்கு உண்டு" என்றும், "உலகத்தில் பெருள் தேடப் புகுந்தால் அறத்தைக்

வெளிட வேண்டும்" என்றும் ஒரு புறம் ஆத்திகத் துறவிகளும், மற்றொரு புறம் நாத்திகச் செல்வர்களும் எடுத்துரைத்துப் பாமர மக்களை மயக்கிக் கலக்கி வருவதையே உலகெங்கும் காண்கிறோம். இவர்களுடைய மயக்கமும் திருக்குறளைப் படித்தவர்கள் முன்னே என்ன செய்யும்?

"சிறப்பினும் செல்வமும் ஈனும் அறத்திலுடங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு"

"அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெவ்வாள் புறத்த புக்கும் இல"

இந்த இரண்டு குறள்மணி களை உண்மை என்று தெளிந்தவர்களே தாமும் வாழ வல்லவர்கள், பிறர்க்கும் சாற வழிகாட்ட வல்லவர்கள். மற்றவர்கள் ஏமாந்தும் ஏமாற்றியும் வாழ்கின்றவர்களே.

சிறப்பு, செல்வம், இன்பம் இவற்றை அருள்வது அறமே என்பதிறார் வள்ளுவர் ஆனால், எப்படி நம்புவது என்று எளிதில் கேள்வி பிறக்கும். மனச்சான்றை விவைக்கு விற்று, அறத்தை அடியோடு அகற்றிவிட்ட ஒரு சில மக்களே இன்று இந்த உலகத்தில் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றார்கள். அற உபதேசத்தைப் பிறருக்காக ஒதுக்கி விட்டுத் தங்களுக்கு வேறு தனி வழியை யகுத்துக் கொண்ட ஒரு சிலரே இன்று இந்த உலகத்தில் செல்வம் பெற்று விளங்குகின்றார்

கள். செல்வமும் சிறப்பும் பெற்ற பிறகு என்ன செய்தாலும் கவலை யில்லாமல் இன்பமாக வாழ முடியும் என்ற உறுதியோடு கொணையிறும் கொள்ளையிறும் கம்பிக்கை வைத்துள்ள ஒரு சிலரே இன்று இந்த உலகத்தில் இன்பம் பெற்றவர்கள் போலி தோன்றுகின்றார்கள்.

ஆனால், எல்லாம் நாம் செய்த தவறு. ஏட்டில் படிப்பதற்கு மட்டும் அறம், ஏற்றமான அரசிய லுக்கு அறம் வேண்டா என்று ஒதுக்கி வாழ்ந்தோம். அது தவறு தானே? பிறர் தமக்கு இடைபுறு செய்வாமல் காத்துக்கொள்வதற்கு மட்டும் அறம்; நாம் பிறர்க்குக் கொடுமை செய்யும் போது அறம் வேண்டா என்று ஒதுக்கி வாழ்ந்தோம்; அது தவறு தானே? அதனால் அல்லலே விளைந்தது. அறத்

இவ் நம்பிக்கை குறைந்தது. அன்று குண்டின் கீற்றலில் நம்பிக்கை வந்தது.

திருவள்ளூர், காலம் பலவும் கடந்து நோக்கும் மெய்யுணர்வு பெற்றவர், அவர் கருத்துப்படி, அறத்தின் அடிப்படையில்தான்

எல்லாம் அழிந்துபோம். உலகம் அறத்தை விட்டு அப்பாவி செல்வச் செல்வ, அல்லலெய் பெருகும் என்பது அவர் கண்ட உண்மை. அதனால், அவர் பெருட்பாவினும் அறத்தை மறக்கவில்லை; இவ் பத்துப்பாலா கிய காமத்துப்பாலியும் அறத்தை மறக்கவில்லை.

(ஊ நல்ல மனமாற்றும் தேவை! ஊ)

“அம்மா, நாயே! பிச்சை போடுங்கம்மா!”

கேட்டுக் கேட்டு சளித்துப் போன அந்த குரல். சுமார் பத்து வருடங்களாக நான் தயறாமல் பிச்சைக்கு வந்து விடுகிறான். இவனுக்கு இதிலிருந்து விடுதலையே இல்வையா?

பிச்சைக்காரனைத் தினமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த வீட்டுக்காரருக்கு, “இவனுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்” என்ற எண்ணம் தோன்றியது. கடவைத் திறந்து கொண்டு வெளிப்பை வந்தார்.

“டே பிச்சைக்காரர்! உன்னைப் பத்து வருடங்களாக நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எல்லோரும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உன் நிலை மட்டும் மாறவில்லை. இன்று உனக்கு நான் ஒரு லாட்டரி சீட்டு கொடுத்து, அதில் உனக்கு ஒரு இலட்ச ரூபாய் பரிசு கிடைத்தால் அதை என்ன செய்வாய்?” என்றார் அந்த வீட்டுக்காரப் பெரியவர்.

பிச்சைக்காரன் சொன்னான்: “சாயி! அவ்வளவு பணம் மட்டும் எனக்கு கிடைச்சதுன்னா இந்தப் பிச்சைப் பாதிரைக்கைத் தூக்கி ஏறிச் செட்டு புதுசா தங்கத்துல ஒரு பாதிரைப் பண்ணி அதுல பிச்சை எடுப்பேன் சாரி!”

நம் கதையும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. கடவுள் நமக்கு அருள் புரிய எப்போதும் ஆலவாக இருக்கிறார்.

நாம் நமது மனநிலையை உயர்ந்ததாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் அப்போது தான் இறைவன் வழங்கும் அருளைப்பூரணமாகப் பயன்படுத்தி உன்னத நிலைகளை நாம் அடைய முடியும். நாம் நமது மனப்பான்மை மூலம் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளா விட்டால், இத்தக்கநேரத்தில் சொல் லப்பட்ட பிச்சைக்காரனைப் போல அந்த நிலையில் தான் இருக்க நேரிடும்.

சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்

[தொடர்ச்சி]

சைவ சித்தாந்தம்

ஆய்வாளர்: ஸர்கிச கலாநிதி, கனகசபாபதி நாகசெல்வரன், எம். ஏ

நான், கோல் பார்த்தல் இன் றும் சைவத்தமிழ் மக்களிடையே நம்பிக்கையுடன் சுடிய நலமுடைய யாகக் காணப்படுகின்றது மக்கள் தாங்கள் செய்யப்போகும் திகழ்ச்சி யனைத் தொடங்கும் முன் நான், கோல் நோக்கியும் பல்வகை தீயித் தங்களை ஆராய்ந்தும் செயல் தொடங்கினர்.

'புள்ளும் பொழுதும் பழித்தல்
அவ்வதை
உள்ளிச் சென்றோர்ப்பழியவர்''
(107) என்கிறது புறநானூறு.

மக்கள் நல்ல காலம் நோக்கி யும், புள்ளித்தம் பார்த்தும் செய லாற்றியவர்களே என்பது,

''அனைக்குடை முநீர் படர்ந்த செறுவின்
உணங்கு நிறம் பெயர்ந்த வெண்கல் அழிந்தம்
குடபுல மருவின் உய்மொர், புள் ஆர்த்தப்
படை அமைத்து எழுந்த பெருஞ்செய் ஆடவர்'' (108)

தெய்வ அனுபவம் உடையவர் கவிஞர், ஞான அனுபவம் தன்னை முதலில் ஞானியர், அடுத்துக் குறியுடையவரும். திருமுறைகளை

வினக்கும் சபாபதி நாவலர் திருமுறை இலக்கியங்கள் திரேதாவம் தீர்க்கிய அஞ்சுநாதனாலும், மற்றறக் கலைப்புலவர்கள் பாடிய பாட்டுக்கள் மாயாநாத ஓவியமாதவின் சித்திரம் தர்மன் ஓவியமாவலிக்கமம் செங்கல்பும் போலகன அவை என் வினக்குவர். (109) நாயன்மார்கள் தெய்வ அனுபவத்தை இறைவட்டத்தில் நின்று பாடினார்கள். (110) அன்பினால் இறைவனை அடையத் துடிக்கும் ஆன்மா தன்னைப் பெண்ணாகப் பாவித்தும், இறைவனைத் தன் தலைவனாகப் பாவித்து அன்பு செலுத்தும் பாடின உண்டு இதனை நாயக -- நாயகி பாவமாகக் கூறுவர். ஆண் பெண் என்ற உணர்வு உடல் பற்றியதேயன்றி உயிர் பற்றியதன்று; இறையறவு உயிர் பற்றியதே இறைவனைக் கூடுவதிறுள்ள உயிர் ததுடிப் பிணையே நாயன்மார்க் பாடல்களில் கேட்கிறோம். பாவனை வேறு; கவிஞன் ஒருவன் கதாபாத்திரங்கள் ஒருவனாகத் தன்னைப் பாவித்துப்பாடுதல் வேறு.

பக்தி பாடல்கள் பொது அனுபவத்தைத் தன்மயமாக நின்று பாடப்பட்டவை என்ற அளவில் அடங்கி விடுவனவல்ல; தன்னைப் வந்ததையே அவ்வாறு பாடிவனவக்திப்பாடல்களைப் பாடியவர் காட்டம் பல்வேறு வகையான முரண்பட்ட வாழ்க்கைக் கூறுகளால் நாம் காணமுடியாது. அவர்கள் பாடல்களும் அவ்வாறே உள்ளன. அவர்கள் அனுபவமெல்லாம்

தெய்வ அனுபவமே. ஆன்மொன்றினை பாடுகின்றார். தனிவாழ்க்கையினால் தெய்வச் சிந்தனையே தெய்வத்தைப் பற்றிய பேச்சு, தெய்வத்தொண்டு, தெய்வத்தொடு ஒன்றிப்பிணைந்த வாழ்க்கை -- அவர்கள் வாழ்க்கை. இவ்வாறு தெய்வத்தொடு ஒன்றிப் பிணைந்த பிணைப்பிலே அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தின நன்றையன்றி அவர்கள் பாடல்களுக்குப் பல்வேறு பொருள் களில்லை தன்னை இறையவின் அடிவழியாகவோ, மகனாகவோ, தோழனாகவோ, நாகவிராகவோ, தந்தையாகவோ கொண்டு அன்பு செலுத்தலாம். இப் பாவனைகளையே நாம் இங்கு கருத வேண்டும் "அடியவர்கள் பாவனை" வாழ்க்கை அனுபவத்தின் ஒரு கூறு. சமய சாதனையில் ஒரு கூறு. (111) உணர்விலால் இறைவனோடு ஒன்றிப் பாடுபவர்களை நாம் "மெய்யுளவர்க்க் கவிஞர்கள்" எனல் வேண்டும். கவிதைநிற காணப்படும் தெய்வக் கூட்டுறவும், அதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் உணர்வு நலனும், ஒலிக் கூறமே மெய்யுளவர்க்க் கவிஞர்களை இவ்வகைக் கூட்டி நிற்கின்றன.

"மெய்யுளவர்க்கு இத்திய தத்துவ அறிஞர்கள் கூறும் ஞானப் பேசிற" (112)

பலவற்றையும் ஊடுகவி நிற்கும் லிரே பொருள் மெய் கவர - அக்கொர்ச்சியில் பெற்ற அனுபவத்திலேயே அவன் திணைக்க விரும்பு

கிறான். இத்தகைய மெய்யுணர்வாளன், மெய்யுணர்வாளன் என்ற அளவில் அமைந்து விடாது தன் அனுபவத்தைக் கலைச் சிறப்போடு படைக்கும் போது 'மெய்யுணர்வுக் கவிஞன்' ஆகிறான்.

மேலை நாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துப்படி தியானம் கலந்து நிற்கல் அல்லது பிற உள் அனுபவங்களால் உள்லொடும்பி நிற்கல் அல்லது பேரின்ப நிலையில் இறைவனோடு கூடி நிற்கலையே மெய்யுணர்வு என்பர். மக்களுடைய இறைவனோடு கொள்ளும் ஐக்கிய உறவையே இது உணர்த்தும். (113)

" சிறந்த கவிஞன் சிறந்த மகரிஷியாகவுமுள்ளான். (114) பேரழகனாக விளங்கும் இறைவனால் கவரப்பெற்று இறைபண்பு வத்தில் திளைத்துப் பாடிய இறை

பண்பைப் பரடல்கள் மெய்யுணர்வுப் பாடல்களே. திருமுறைகளும் நாலாயிரமும் பெரிதும் இவ்வகையால் அமைந்த பாடல்களே. இறைவனோடு கலந்து பெற்ற பேரின்ப அனுபவத்தையே சிவனடியார்களுக்கும், திருமாலடியார்களுக்கும் பாடுகின்றனர். இவ்வடியார்கள் அனுபவம் மெய்யுணர்வு அனுபவம் அகத்தரிசனத்தில் புலப்பாடே கவிஞர்களின் மெய்யுணர்வுபண்பும். திருக்கோவிலில் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருக்கோவலத்தின் முன்கிற்கும் போது, அத் திருவடிவங்களைச் சிந்திக்கும் போது பாடல்களாக வெளிவருகிறது.

உணர்வொன்றிய மெய்யுணர்வு அனுபவம் இறைவனோடு கலந்து நிற்கும் அத்துவித அனுபவமே.

" அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே அறிவாய் அறிகின்றான் தானே - அறிவின்ற மெய்ப்பொருளும் தானே விரிகடர் பார் ஆசாயம் அப்பொருளுந் தானே அரன் " (115)

காண்போன் காட்சி, காண்ப்படுபொருள் இவை ஒன்றிச் கலந்த நிலையே நினைக்கப்படுகிறது. "சர்வாத்ம பாவம்" எனும் வட

சொல் " ஞான அனுபவம் " என்றும் சொல்லானுஞ் சுட்டப்படும். இதனையே நம்மாழ்வாரும்,

" என்னைஞ்சத்துள்விருத்திக்கு இருத்தயிற்றால் இவைமொழித்து வன்னைஞ்சத்திரணியனை யார்மிடந்த வரட்டிற்றான் மனைஞ்ச பாரதத்துப் பாஸ்டவர்காசப் படைதொட்டான் தன்னைஞ்சே நம்பெருமான் நமக்களுநான் செய்பானே " (116) என்பர்.

நூலறிவு மேற்றவர் குளத்தைப் போன்றவன்.

திருஞானசம்பந்தர் தாம்
பாடிய சிலம்பையங் கோட்டுப்
பதிகம் முழுதிலும் தாம் இறைவ
னோடு கைத்து பெற்ற அத்துவித

கணர்வியலையே பாடுவதை
"எனதுரை தனதுரையாக" என
யீட்டும் யீட்டும் கூறுவதன் மூலம்
விளக்குவர்.

" திருஞான சீபுனான் அநீதரத்தினுள்ளன் நினைப்பவர்
மனத்துறான் நித்தமா ஏத்தும்
காளுளான் எனதுரை தனதுரையாக ஒற்றைலெள்
ளேறுகத் தேறிய லொருவன்
பாளுளார் பரடலோடாடல் அறாத பன்முரல்
நடு சிறை வண்டினம் பாடும்
ஏருளார் பைம்பொழிவ சிலம்பையிங் கோட்டுர் இருக்கையாய்ப்
பேணி எனனெழில் கொள்வதாய்ப்பே" (117)

இன்னும் தாம் முற்றாக ஐயறைவனிடம் ஐய் ஐ நிற்ப்பதை.

" சிந்தைதயுள்ளும் நானின் மேலும் சென்னியும் மன்னினான்
வந்தெனுள்ளம் புதந்து மரவை காலை ஆடுவான் " (118)
எனும் அபுதனால் விளக்குவார்.

[தொடரும்.....

அடிக்குறிப்புகள் :-

- 107) புறநானூறு 204: 10: 11
108) அகநானூறு 20: 1: 4
109) சபாபதி நாவலர், திராவிடப்பிரணலிகை, இலக்கியமரபியல் பக்.172
110) டாக்டர் ப. அருணாசலம் மு. கு. நூ. பக். 106
111) மேலது பக். 107 - 108
112) மேலது பக். 109
113) Das Gupta S. N " Hindu mysticism " No. 1959 Preface
114) டாக்டர் ப. அருணாசலம் மு. கு. நூ. பக். 110
115) னாரக்கரவம்மையார் அறிபுத்திருவந்தாதி செய். 20
116) நம்மாழ்வார் பாசரம் - 04
117) திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை செய். 826
118) மேலது 795

தேவையிஸ்லாமயல் அநீததவன் விஷயத்தில தலையிடாதே.

ரமண மகரிஷிகளின் அன்புக்குரிய ஸக்ஷி

— திருமதி மலையாள்காரி திருச்சிற்றம்பலம் —

ஸக்ஷி என்று இங்கு நான் குறிப்பிடுவது செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் மகாலக்ஷ்மியை அல்ல, ஸக்ஷி என்ற பெயர் தாங்கிய பெண்கள், சிறுமிகளையும் அல்ல, ஆனால் திருவண்ணாமலையில் ரமண மகரிஷியினரின் அன்பால் வளர்க்கப்பெற்ற பகவையாரும், இப்பக சாதாரணமான பகைகள் போல் அல்லாமல் மலிதனுக்குரிய உணர்வுகள் பல காணப்பட்டதோடு ரமண பகவானுடைய அன்புக்குப் பரத்திரமாயிருந்தது. ரமண மகரிஷி பரவைகள் மிருகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அன்பு காட்டுவது போல அப்பகவைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவி, பழங்கன் கொடுத்து அருகிலே படுத்திருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்வார். ஸக்ஷியிடும் ரமணரிஷியின் ஆச்சிரமத்துக்கு அங்குள்ளவர்களைப்பொருட்படுத்தாது உரிமையோடு சென்று பகவான் முன் வந்து விடும்.

பகவான் ரமணர் திருவண்ணாமலையில் தவ வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த பொழுது குமாரமங்கலத்தைச் சேர்ந்த அருவாசவயிள்ளை என்பவர் ஒரு நாள் ஒரு பகவையும் கண்ணையும் ஆச்சிரமத்துக்குக்

கொண்டுவந்து தமது அன்பளிப்பைக் கூறி பகவானிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றார். ஸக்ஷிக்குப் பகவானிடம் மீதயிஞ்சிய ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. பகவானும் அதே போல ஸக்ஷியிடம் அன்பு, கருணை, இரக்கமாகத்தமது திருக்கரங்களால் உணவூட்டி வளர்த்தார். ஸக்ஷிக்குச் சுவாமிகளைப் பிரிய விருப்பமிலானது எந்நேரமும் அவர் முன் படுத்திருக்கும். ஆச்சிரமத்துக்கு வரும் அடியார்கள், வெளிநாட்டவர்கள் எல்லோரும் ஸக்ஷியின் நடமாட்டத்தைக் கண்டு வியாதிது, அது ஒரு தெய்வப் பிராணி என எண்ணினார்கள். இவ்வாறு பல வருடங்கள் சென்றன, ஸக்ஷி கன்றுகள் பல நன்ற ஆச்சிரமத்துக்கு உதவியது. அற்புகமாள பல திகழ்ச்சிகள் ஸக்ஷியின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த காரணத்தால், அடியார்கள் பல விதமான அபிப்பிராயங்கள் கொண்டவராயினர். பகவானுடைய ஜெயந்தி தினத்தில் ஸக்ஷி மூன்று கன்றுகளை என்றான். பகவான் ஸக்ஷியுடன் உரையாடி மகிழ்வதுமுண்டு. ஸக்ஷிக்கு மலை வாழைப்பழத்தில் அதிக விருப்பம் இருந்தது. எனவே பகவான் முன் வந்து திற்கும் பொழுது சுவாமிகள் அதனைப்

★ ஆடம்பரச் செல்லு ஆளை அடிமையாக்கும். ★

பார்த்து உள்ளே போய்ப்பார்
மனை வாலழப்பழம் இருக்கிறதா
எனக் கூறி அதனைத் திருப்பிப்
படுத்தினார்.

ஆச்சிரமத்திற் பசுக் கூட்டம்
ஆதிவிரித்ததும் ஒரு கோசாலை
அமைக்க ஒரு கபிலைத் தைத்தெரிவு
செய்தனர். ரமண ஆச்சிரம நிர்
வாகிகள் அன்று அடிக்கல் நாட்
டும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பிப்பதற்குச்
சில நிமிடங்களுக்கு முன் லக்ஷ்மி
பகவானிடம் சென்றது. நடைபெற
வீடுக்கும் திகழ்ச்சியை நினைந்து
வது போலக் கவாயிகளைப்பார்த்
தது. பின்னர் லக்ஷ்மி முன் நடக்க
சுவாமிகள் அதனைத் தொடர்ந்து
வர அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.
கோசாலையைத் திறப்பு விழாவின்
பொழுது லக்ஷ்மி; திருநீறு, சந்த
னம், சூக்குமம் எல்லாம் அணியப்
பெற்றுப் பட்டாடை போர்க்கப்
பெற்று எல்லாம் தயாராக உள்ள
சமயம் லக்ஷ்மியைக் கண்களில்லை
எவ்வோரும் லக்ஷ்மியைத்
தேடிய பொழுது ரமண
மகரிஷியின் முன் அது படுத்திருப்
பதைக் கண்டனர். எவ்வோரும்
அதனைக் கோசாலையடிக்குக்
கொண்டு செல்ல எவ்வாவோ
முயற்சிக்கும் தோல்வியே கண்ட
னர். ரமணமகரிஷி எழுந்ததும்
லக்ஷ்மி எழுந்தது அவர் பின் நடந்து
சென்று சுவாமிகள் முதுகில் செல்ல
லக்ஷ்மி அவர் பின் கோசாலையினர்
சென்றது. சுவாமிகளுடைய அடி
வாரிகள் கூட்டம் அவர் பால்
பகிழும் பணியும் உள்ளவர்களாக
ஆச்சிரமப் பணிகளை மேற்கொள்

பவர்களாக அதா சுவாமிகளைச்
செதிப்பவர்களாக விளங்கினார்
கள். இவ்வடியார் கூட்டத்தில்
லக்ஷ்மியும் ஒரு இடம் பெற்றாள்
என்றால் பசுக்களின் மலிமையை
எவ்வீதம் விளக்குவது! ஆச்சிரமத்
துக்கு வரும் லக்ஷ்மிகள், அடியார்
கள் எல்லோரும் லக்ஷ்மி உரிமை
யுடன் ஆச்சிரமத்தில் நடமாடுவ
தையும், சுவாமிகளிடம் மிகதெருங்
கிப் பழகுவதையும், ரமண மகரிஷி
கள் லக்ஷ்மியிடம் காட்டுகின்ற மித
மிஞ்சிய அன்பையும், அரவணைப்
பையும் அவதானித்து அதோ முற்
பிறவி தொடர்பு ஒன்று இருக்கி
றது எனத் திடமாக நம்பினார்
கள்.

காலம் செவ்வ செல்ல லக்ஷ்மி
முதிர்ந்த நிலையடைந்தாள். ஆனி
மசுதம் 1948 ஆம் ஆண்டு லக்ஷ்மிக்கு
மேயப் ஏற்பட்டது. ஆச்சிரமத்தில்
நடமாடிய காவிகள் செயலிழந்தவை
சுவாமிகள் பழங்களை எழுட்ட
விரும்பித் தின்ற லக்ஷ்மியின் நா
அசைய மறுத்து விட்டது இறுதி
நேரம் விட்டியதும் சுவாமிகள்
லக்ஷ்மியிடம் சென்று “ஆம்மா
நான் உனக்கு அருகே இருக்க
வேண்டுமா?” என்று வினவிபவ
ராயித் தனது திருக்கரங்களால்
லக்ஷ்மியின் இருதயத்தை வருடி,
அதனுடைய உளத்தாய்மையை
அறிந்து, சிறிது நேரம் அதனுடைய
உடல் நிலையை அவதானித்தபின்
ஆச்சிரமத்துக்குத்திரும்பி விட்டாள்
இவ்வற்புத நிகழ்ச்சியை அவதா
னித்தவர்கள் ரமண மகரிஷி தன
தருமைத் தரவாருக்கு மோட்சப்

பேறு அருளியது போல வசுந்திக்
கும் கொடுத்தார் எனக் கூறினார்
னை.

மயில்கள் மகிழ்ந்து ஆட,
குயில்கள் கூவ, கிளிகள் டீ, டீ. என
இயற்றினாயாக அமைந்த
சோலையாகக் காட்டுயரிக்கும்
ஆச்சிரமத்தின் எல்லைப் பகவா
ளது மேற்பார்வையில் வசுந்தி
ஆடக்கம் செய்யப்பெற்றாள்.
அந்நன் சமாதி மீது அதன் வடிவம்
கவிவடிவில் அமைக்கப்பெற்றது.

(மலர்வதாரி வருடம் ஆனி
மாதம் ஐந்தாம் நாள் வெள்ளிக்
கிழமை வளர்பிறைத் துலசதசியும்
விசாக நட்சத்திரமும் கூடிய இதி -
பசு - லட்சுமி விருக்தி பெற்றதினம்)

என்ற பொருள்படப் பகவான்
இயற்றிய ஒரு வெண்பா அச்சமாதி
யில் பொழிக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் நான் திருவன்
ளராமவலகீதுச் சென்ற பொழுது
நமண மகர்ஷியின் புனித ஆச்சிர
மத்துக்குச் சென்று அங்கு நங்க
நேர்ந்தது. அப்பொழுது பசு - லட்சு
மியின் சமாதியைக் கண்டதும்
பகவன் அன்பாக வளர்த்து, அள
வாய்ப் படிப்படுத்திப்பேண வேண்ட
கும் என்ற எனது விருப்பம்
மேலும் தூண்டப்பட இக்கட்டுரை
எழுதலானேன். ஈசுவ மக்கள் பா
வுக்குப்பாதுகாப்பு வழங்குவதோடு
மீட்க கவனமாக வளர்த்துப்பயன்
பெறுதல் வேண்டும்.

உழைப்பே இன்பத்தின் அடிப்படை. பலன் கருதாமல் ஏதா
வது ஒன்றில் உழைத்துக் கொண்டே இருந்தால் நுன்பம் அன்று
காது. அதுவே பேரின்ப சாதனம். இடைவிடாத பலன் கருதா
உழைப்புக்கு ஆண்டவன் தான் எடுத்துக்காட்டு. தினமும் சூரி
யனைக் காலையில் எழுப்பி பவனி வரச் செய்கிறான். பருவத்
தில் மழைவைப் பெய்வித்து உணவை வளர்க்கிறான் புன்பய்
கனை மவரச் செய்கின்றான். நாம் நூங்கும் போது அவன்
நூங்குவது இல்லை, எங்கும் எப்போதும் விழிப்புடன் இருத்து
கொண்டே பவியாற்றுகிறான். ஓய்வை வெறுக்கும் ஒருவன்
புயனத்தில் உண்டென்றால் அது முழுமுதல் கடவுள் தான்
அவன் படைப்பாகிய நாம் அவனைப் பின்பற்ற வேண்டாமா?

★ செருக்கு செல்வநாதச் சேறடிக்கும். ★

எந்தப் புராணத்திலுமில்லை

— ககலை வ. நாராயண —

இவ்வண்ணத்தைக் கந்த புராண விமர்சகர் சிலர் "இந்தக் கந்தபுராணப் பொய் எந்தப்புராணத்திலுமில்லை" என்று அதன் கருத்தாழத்தை அறிபாறு விமர்சகர்த் செய்வர். இவ்விமர்சகர் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லத்தெரியாத ஆய்வுகள். இப்படி மெய்மையைப் பொய்யெனப் புலவ இவர்களுக்கு வாய்த்த இடங்களில் தகட்காண்டம் - வள்ளியம்மை திருமணப்பட வழிகொன்று திருணை உபகாரமாகக் கொண்டு இவர்கள் கண்டறிந்த நூதனப் பொய்மையின் மெய்மையைக் கண்டு தலைப்பின் பொருத்தத்தைக் காண்போம்.

கீட்டுகடர் வேற் குமரன் தேவியாற் வணியப் பிராட்டியாரர் "எத்திசையுங் காணும் இதனைத் திருந்த திசைப்புளத்தைக் கிட்டலுறா வண்ணங்கினி மூதற்புள் ஓட்டுகிறான்" (இதனை - பாண்)

அவ்வேளை அப்பிராட்டியாரின் திருமுன்னிலையில் உள்ளவ்கவர் கள்வன் கந்தவேட்பெம்மாண நாரத முனிவரின் வாய்க்கொற்

கேட்டுத் தனிகை வெற்பொருவி வருகிறார். வரப்பெற்ற குமரன் பெரும்புளத்திறைவி தன்னைக் கண்டவன், கண்டயாத்திரத்தே எத்திசையுங் காணுமிதனைத் திருந்த குமரிபுல்குமரனைக் கண்டனென்பது கூறாதேயமையும். எனவே "அண்ணலும் நோக்கினான் அவரும் நோக்கினானென்க."

அருமருந்தன்ன சதி இப்பு. நோக்குண்ட மாத்திரையிற் குமாரப்பெருமான் "உலைப்படுமெழுகு தென்குருகி" ஆதாரம் மீதுரப்பெற்று ஆட்கொள்ளும் பித்தினால் வேறுவழியின்றிக் காதல் மொழிபேசுகின்றார். பேசி முடிபுகான்பதற்கழன்மே பிராட்டியாரின் "ஒரு தனித்தந்தை" நம்பியரசன் ஆண்டு வருகிறான். ஆங்குக்காலை தலிலில் வெற்படை வீரன் வேங்கையினுருவமாகி வெளிப்பட நிற்கிறான். அத்திலிய உருவெளித் தோற்றத்தை நூலுக்கல்லாவல்லாத யணைக்கள் காரற் கண்ட குன்றிறைவன்

"தங்கைதன் வதனம்பாரா. நறுமலர் வேங்கையொன்று செந்

உருவாக்கியவராகத் தனி மனிதன் எவ்வளவுமே சுட்டிக் காட்டும் பரபு காட்டப்படவில்லை. அம்மதத்தின் சிறப்புக்கள் அனைத்தும் குரு பாரம்பரியத்துக்கே அர்ப்பணிக்கப் பட்டுள்ளன. இப்பாரம்பரியத்தின்

சீரிய பலனியாணம், உபதேசங்களி னாலும், போதனைகளினாலும் மக்கள் கூட்டத்திலே, தலைநாட பா மர கு ம சமயவுண்மைகளை உணர்ந்து அறிவு பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காணல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் சொல்பவ்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவரு நினைத்தல் தானே.

என வரும் அடிகளிற் சிவகுரு நாதனின் அருளால் எதிலும் தெளிவுண்டாகும் என்ற கருத்து வாய் புறுத்தப்படுகின்றது. தாயுமானவர் பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு என உபதேசிக்கப்பட்டதைத் தாரோ இந்நிலையிலிருந்து சற்று விவகித் தனது மெருகைச் சிந்திய னாகிய அதற்குக் குருவாகத் தாமே இருந்து உபதேசம் செய்கின்ற மையவைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

பாண்டவர்களின் குருவான துரோணர் அவர்கட்குச் சகல வித்தைகளையும் அளித்திரப் பிரயோகங்களையும் சுற்றுக் கொடுக்கின்றார். ஏகலைவன் என்ற வேடவன் தன்னைச் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டிய போது துரோணர் மறுக்கவே அவரது உருவமொன்றை மண்ணினாற் செய்து குருவாக அதனை மதிக்கிறான். குரு பக்கிக்கு இது எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வேதகால ரிஷி பரம்பரையில் வசிப்பர், விசுவாமித்திரர், காம தேவர், பரத்துவாசர், அதிதிர் ஆகியோர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். வேத காலத்திலே குரு குல வாசம் இருந்ததாக அறிகிறோம். இருக்கு வேதத்திலே குருவுக்குச் சீடன் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. வாழ்க்கை முறைச்சூரிய சில ஒழுங்குகள் பற்றியும், பிரமச்சரியம், பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதர்வ வேதத்திலே மானவரைய நிறை பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

உபநிடதத்திலும் குருத்துவம் பற்றி அறிந்து கொள்ளக் கூடியனவுக்குச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. உயர்ந்த சூல சிவத்தை அடையும் வாழ்க்கை வாழ்வை தாக்க அமைப்பும், நல்ல ஒழுக்க முள்ள மாணவர்களை உருவாக்கவும், மனிதனை அடிமைப் படுத்தும் சீல எண்ணங்களைப் போக்கவும் குருவின் வலியுறுத்தல் கல்வி உதவியது. கவேதாஸ்வர

இ ஆண்டவன் அருளே ஆசாரியன் உருவம்.

வாய் ஒருவனுக்கு மூன்று வகையான ஆரோக்கிய வாழ்வு கிட்டுகின்றது.

- i) மணித வாழ்வு
- ii) பரம் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பு
- iii) சிறந்த நாம் பொருத்திய குரு கிடைப்பது.

இவ்வகையிலே குருவின் சிறப்பு இங்கே உயர்த்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது எனவே இவ்வாறு ஞானம் கிடைக்கும் வாய்ப்பை நாம் ஆராவுமிடத்துக் குரு பரம்பரையின் சிறப்புப் பற்றி நாம் ஆராய முடிவின்றது. ஆயின் இந்து மதப்பாரம்பரியத்தின் படி நமது குரு பரம்பரையைத் தொடர்பு படுத்தி ஆர்வு செய்யும் போது இவற்றையே ஆதி குருவாக இருந்து உயர் ஞானத்தைத் தந்திருக்க வேண்டுமென்பதை உணரமுடிகின்றது.

(குருகூதை எனும் நாம் குரு பக்தியினது மடுமையையும் தந்து வந்ததையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. இது ஸ்கந்த புராணத்தின் பிரம்ம சங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்தில் உமாமகேஸ்வர சம்வாத முடிவில் மூன்று அத்தியாயங்களாக உள்ளது.)

குரு நாமத்தை ஐகம் செய்நால், குருநாமநீர்த்தம் குரு மூர்தியைக் தியானம் செய்தல், குருநாம கிரீத்தனை போன்றவை ஒருவனுடைய அஞ்ஞான இருளை நீக்குவனவாகும். "கு" எனும் எழுத்து இங்கு இருளைக் குறிக்கும் "கு" எனும் எழுத்து ஒலியைக் குறிக்கும் இதன் மூலம் அஞ்ஞான

இருளை நீக்குபவர் குரு என்பது பொருளாகின்றது.

நீண்டகால ஞான பாரம்பரியத்தின் திகழ்வான வடிவமே குரு இயல்புறிக் குரு கீதை விதிவான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றது; குருவைச் சித்தித்தல் பேசுகல், சேவித்தல், நான்கரித்தல், ஆரியமாய உயர்ந்த நெற்களாகும், குருவே தெய்வம், குருவே தர்மம், குருவிடம் நினைத்தல் சிறந்த தவமெனக் கருதப்படுகின்றது. இறைவனே ருதற்கு எனும் உயிரினங்களின் நலவாழ்விதாக இறையருளால் தோன்றியவற்றை குரு எனவும் திருமுலை கூறிய அரிய கருத்துக்கள் சித்தவைக்குரியன, குருவே சிவம் என்பது இவ்வரு கருத்து.

இத்து சமய மரபில் தொன்மையான காலம் தொடக்கக் ஆன்மீகச் சித்தனைகள் குரு பாரம்பரியமாகவே ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. எமது குரு பாரம்பரியம் தெரிவிப்ப பாரம்பரியமாகும். ஆதமீகச் சித்தவையை உலகுக்கு எடுத்துச் செல்லும் இக்குரு பாரம்பரியத்திற்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு எனவேதான் இஃது சமய மரபிலே தம்மதத்தை

“கவ்வடை கொவ்வடிகள் அவள் செய்தது அழிகிலென் அன்னாய்” என்றின்னவாறு மெய்யம்மையையே அழுத்தம் திருத்தமாதக் கூறினாளென்க.

இன்னொருவன் பொய்யம்மையில் மெய்யம்மையைக் கத்தபுரா எனத்திற்பரசக்கொணலாய். இவ் தொரு தனிவழகு.

உலகத்தில் உள்ள எல்லோரும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி உருவமோ, நிறமோ, நிறமையோ இருப்பதில்லை. எல்லாப்படைப்புக்களும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. ஆனகயால் வெவ்வேறு மதம், பூசதி இனம் இவை இருப்பதால் ஒற்றுமை பாதிக்கப்பட்டு விடாது. ஆனால் அவை ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் காட்டி, சண்டையிலும் பூசலிலும் ஈடுபடும்போது தான் சமூகம் பாதிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய உடம்பையே எடுத்துக் கொள்வோம். தலை உயரே இருக்கிறது. கால் கீழே இருக்கிறது. மூளை கீழ்க்கிடந்து, கை உழைக்கிறது. கண் வழி காட்டுகிறது. கால் பின்பற்றுகிறது. இதனால் ஒன்று உயர்ந்தது என்றோ இன்னொன்று தாழ்ந்தது என்றோ ஆகிவிடுமா? இவற்றைத் தனித்தனியே விளக்கி விட்டாலோ, அல்லது எல்லாம் ஒரே மாதிரியாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் செயற்பட வேண்டும் என்றும் கூறி விட்டாலோ, உடல் எப்படிச்சரிவர இயங்க முடியும்? எல்லாவகை உறுப்புக்களும் சேர்ந்து இருப்பதுதான் உடல். அவை ஒற்றுமையாக இயங்குவதே நம்முடைய திறமை. அதேபோல எல்லா வகையினரும் சமூகத்தில் இருப்பதே நாட்டின் அமைப்பு. அவர்கள் ஒற்றுமையாகச் செயற்படுவதே அதற்கு முன்னேற்றம். எல்லா உறுப்புக்களின் வழியாகவும் ஒரே இரத்தம் தான் ஓடுகிறது. அதே போல எல்லாப் பிரிவினரின் மூலமாகவும் நல்ல எண்ணங்களும், நல்ல பேச்சும், நல்ல செய்கைகளும் இடம்பெற வேண்டும். அப்போது நல்ல இரத்தம் ஓடும் உடம்பைப்போல, நாடும் ஆரோக்கியமும் பலமும் பெறும்.

பகவான் ஸ்ரீ சுத்ய ஶாயீபாஸா.

★ தன்னை மதிப்பவன் பிறரைபும் மதிப்பான். ★

பயனற்ற பேச்சுப் பலன் தராது

— எந்திரியான் ஆசிரியன் —

உலகத்திற் செயற்கரிய செயலி
செய்த பெரியோர்கள் பலரும் சில
சொற்கள் சொல்வதிலேயே பயன்
கண்டார்கள் ஆகையால், பயலில்
வாத பல சொற்கள் சொல்வது
பண்படாத மனத்தின் அடையாள
மாகும். அந்தக்குறையை நாம் நம்
மிடமிருந்து நீக்க வேண்டும்.

“ சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க்கு
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.”

என்னும் குறளில்; சொல்
எனும் சொல் ஐந்து இடங்களில்
வருகிறது. எனவே சொல்லின்
சிறப்பை அறிந்தா நாம் பயனு
டைய சில சொற்களை பேச
வேண்டும்.

பல மணி நேரம் தேவையற்ற
விஷயங்களைப் பேசுவதை நிறுத்
தினாற் சித்தனையில் தெளிவுபிறக்
கும். எனதையும் சில சொற்களிற்
சொல்லும், ஆற்றல் மலரும். நாம்
பெற்ற நன்மையைப் பிறரும்
பெறும் படி திறந்த மனத்தோடு
வழி காட்டுவது பயனுடைய செய
லாகும்.

எல்லோரும் பேசுவதற்கு
விரும்புகிறார்கள். ஆனால் எதைப்
பேசுவது? எப்படிப் பேசுவது?
யாரிடம் பேசுவது? என்ஹெல்லாம்
சரியாகச் சிந்திக்க வேண்டும்,
ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பொருள்
உண்டு. அதை நாம் சரியாகப்
பாவிக்கின்றோமா என்றால்
இல்லை.

வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்
நிலையைக் காட்ட வல்லவை.
நெஞ்சில் தரும் சித்தனையும்,
இறை சித்தனையும் இருந்தால்
பயனில்லாத எண்ணங்கள்
தோன்றா. அந்தச் சித்தன்களின்
நிலைவாகப் பயனில்லாத சொற்
களைப் பேசுவதும் இயலாது அவ்
விதமின்றி ஒருவன் பேசும் பயனில்
வாத சொற்கள், அவன் அறிவில்
லாதவன் என்பதையும், வெறும்
பயட்டிநாயகப் பேசுகின்றான் என்
பதையும் வெளிப்படையாகக்
காட்டி விடும்.

கபடமற்று தர்மமே துணை புரியும்,

இறையணர்வின் இன்ப ரகசியங்கள்

யாழ். வதிர் வாசல்

சுடப்பொருட்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்த உலகமொதுமேலும் மாணய, மாணய என்றால் என்ன? கற்பனைக்கும் எட்டாத கற்பனை தான் மாணய. கற்பனைக்கும் மாணயக்கும் வித்தியாசமுண்டு. கற்பனை என்பது இல்லாத ஒரு பொருளுக்கு இருப்பது போல உருவம் கொடுத்து எமது மனக்கண்முன் நிறுத்திப் பார்த்தல். ஆனால், மாணய என்பது கற்பனை செய்து உருவம் கொடுத்துப் பார்க்க முடியாதளவுக்கு ஒரு விசித்திரமான சூனியப் பொருள். கற்பனை - Imagination, மாணய - Illusion.

இந்த மாணயமையத்தான் இந்த மத ஞானிகள் பிரம்மம் என்று அழைக்கிறார்கள். இந்தப் பிரம்ம சொருபமாக அமைந்ததான் தான் இறைவன். இறைவனை ஆன்லெத் திலே God என்று அழைப்பார்கள். "God" என்ற இச்சொல் லானது மிகவும் ஆழ்ந்த அர்த்த முடைய ஒரு சொல்லாகும். இங்கு G - Generator (படைப்பவர்)
O - Operator (இயக்குபவர்)

D - Destroyer (அழிப்பவர்) இந்த மூன்று செயல்களையும் செய்பவர் தான் God என்று அழைக்கப்படும் இறைவன்.

இந்த இறைவன் பிரம்ம சொருபமானவன். இந்தப் பிரம்மத்தை ஒரு சிறு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கலாம். இருட்டிலே களிந்து துண்டைப் பார்த்து நாம் பாம்பு என்று நினைக்கிறோம். அதாவது இல்லாத ஒன்றை நாம் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து பயமாடைகின்றோம். இந்தத் தடுமாற்றத்துக்குக் காரணம் இருள். அது போலத்தான் இந்த உலகமும் அழிந்துள்ள சுடப்பொருட்களும் ஜீவராசிகளும். இல்லாத ஒன்றைப் பார்த்து இருப்பது போல நாம் கற்பனை செய்கின்றோம். இந்தத் தடுமாய்றத்துக்குக் காரணம் அஞ்ஞான இருள் அதாவது அறியாமை இருள் (Darkness of Ignorance) இந்த அஞ்ஞான இருளிலிருந்து எமமை விடுவித்து மெய்ஞ்ஞான வெளிச்சத்துக்கு வந்து விட்டோமேயானால் அனைத்தும் மாணய என்பது தெளிவாக விளங்கும்.

கவியரசு கண்ணதாசன் மிகவும் அழகாகச் சொல்லுகின்றார் "இவ்வாத மேடையொன்றில் எழுந்தாத நாடகத்தை எல்லோரும் நடக்கின்றோம், நாம் எல்லோரும் பார்க்கின்றோம்."

இந்தப் பிரம்மத்தை உணர்ந்த பிரம்மஞானிகள் பலர் எழுந்திருந்தமத்தில் உள்ளனர். இந்தப் பிரம்மத்தின் இயல்புகளாவன.

- 1) நித்தியமானது - Eternal
- 2) தொடக்கமற்றது - Beginningless
- 3) முடிபற்றது - Endless
- 4) மாற்றமற்றது - Changeless
- 5) மரணமற்றது - Deathless
- 6) பிறப்பற்றது - Birthless
- 7) பயமற்றது - Fearless
- 8) அப்பழுக்கற்றது - Spotless
- 9) குணங்குறியற்றது - Attributeless
- 10) பெயரும் உருவமும் வடிவமற்றது - Nameless, Formless and Shapeless.

இந்தப் பிரம்மத்தின் சிவனம் தான் "ஓம்" என்ற மத்திரம் என்ற ஒரு மத்திரமும் "ஓம்" என்ற ஒங்கார உச்சாடனத்துடனேயே ஆரம்பமாகிறது. இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் இந்த ஒங்காரத்துள் அடக்கம் "அண்டமெல்லாம் உந்தன் ஒங்காரத்துள் அடக்கம், அடியவர் உள்ளமதில் அண்ணலே நீயடக்கம்" என்று வதிரியூர்க் கவிஞர் மா. கிருஷ்ணகாந்தன் அவர்கள் விநாயகப் பெருமானைப் பார்த்துப் பாடுகிறார்.

இந்த "ஓம்" என்பதே எழுத்து ஆன்மாவின் துடிப்பு. எழுத்து உள் எத்தின் துடிப்பு. "உள்ளம் துடிப்பதை உற்றுக்கொளுங்கள் ஓம் ஓம் என்றொரு ஓசைவரும், இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் மனிதர்

கள் நெஞ்சில் முருகன் மீது ஆசை வரும்" என்று டி. எம். சௌந்தரராஜன் பக்திப்பாடலில் ஒன்றில் மிகவும் அழகாக இசைக்கிறார்.

இந்த "ஓம்" என்ற மத்திரத்தின் உட்பொருளிற்தான் இப்பிரபஞ்சம் இயங்குகிறது. இந்த ஒங்காரம்தான் பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் உயிர்மூச்சு. பிரளய காலத்தில் இந்த ஒங்காரத்தினால்தான் இவ்வுலகம் அழிந்து அடங்கி ஒடுங்கும் இந்த ஒங்காரத்தின் உட்பொருளானது எழுத்து சக்திக்கும் புத்திக்கும் எட்டாதது. இடைவிடாத தெர்வயக்திக்கு மட்டுமே இது எட்டும்.

நான்கு வேதங்களின் சாராம்சமும் இந்த ஒங்காரம்தான். ஞான

* மிகவும் மெட்டவன் அயநலக்காரன். *

யோகத்தில் மூலம் தான் இந்த ஓங்காரத்தின் உட்பொருளை நாம் உணரமுடியும். இந்த ஞான யோகத்தை அடைவதற்கு இடை விடாத இயாசப்பயிற்சி அவசியம். உளத்தையும் புலன்களையும் ஒரு நிலைப்படுத்தி இந்த ஓங்காரத்தை நாம் நிரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் உலகியல்

வாழ்வின் சகல பேதனைகளும் எம்மைவிட்டு நீங்கிவிடும். இந்த மாயவடிவின் எந்தத் துன்பமும் எம்மை தெருங்காது. தியானத் தினால் நாம் தன்னுணர்வை (Self Realisation) அடையலாம். இத்தன்னுணர்வை அடைவதற்கான தடைகற்றிகளாவன

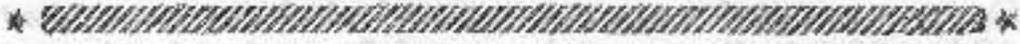
- 1) மிதரிஞ்சிய தூக்கம்.
- 2) மனசுடயட்டம்
- 3) தாழ்வு மனப்பான்மை
- 4) மனக்கோட்டை கட்டுதல்
- 5) பேராசை

- 6) தோய்
- 7) மன, பெண் பொன் ஆசை
- 8) மீதான் விரும்பல்
- 9) காமம்
- 10) குரோதம் போன்றவைகளும்.

தன்னுணர்வை அடைந்த ஒரு ஞானி தன்னுள்ளே எவ்வரப் பொருட்களையும் காண்கின்றான். எல்லாப் பொருட்களிலும் தன்னைக் காண்கின்றான். அனைத்தும் பிரம்மமாகவே அவனுக்குத் தோன்றும். பிரம்மத்தைத் தவிர வேறெதுவும் அவனுக்குத் தென்படாது. அவனுக்கு இன்ப துன்பங்கள் இல்லை. அவன் தீவன்முக்கி என்ற பேரின்ப நிலையை அடை

யலாம். முக்கால நிகழ்வுகளையும் அறியலாம். ஆசையற்ற, பற்றுற்ற தோய்நொடியற்ற நிலையை அவன் அடையலாம். எதிரும் புதிருமான எந்த நிகழ்வுகளையும் சரிசமனாக நோக்கலாம். தளராமனம் பெறலாம். பிறப்பையும் இறப்பையும் சரிசமனாய் நோக்கலாம். கட்டுப்பாட்டையும் சுதந்திரத்தையும் சரிசமனாய் நோக்கலாம். இதுவே பரிபூரணமான உண்மை.

“ அவனின் தி ஓர் அணுவும் அசையாது ”
 Not even a tip of grass moves
 Without “ His Will ”

கஷ்டப்படும் போது இறைவனை நினைத்து விட்டு சுகப்படும் போது அவரை மறக்கும் குணத்தை ஒழித்து, எப்போதும் ஆண்டவனைச் சித்தித்துப் பூஜித்தால் காந்தம் திரும்பை இழப்பது போல் இறைவனே வந்து நம்மை அழைத்துக்கொள்வான்.

✻ உண்மையும் ஊக்கமும் உழைப்பு உயர்வறி. ✻

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

இராஜசூய யாகம்

சிவத்திரு. வ. குமாரசாமிநாயர்

இராஜசூயப் பெரு வேள்வி செய்வதற்குரிய ஆலோசனைகளைக் கண்ணிராஜாடன் நடாத்தவாயினர் பஞ்ச பாண்டவர்கள். அவர்களுடன் பீஷ்மர், கீதரர், விராடன் முதலானோரும் யாகம் செய்வதற்கான சாதுக, பாதக விடயங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினர். அவைவரும் தருமர் இராஜசூயப் பெரு வேள்வி செய்யத் தகுந்த வல்லமை பெற்றவன் என எடுத்துரை செய்தனர். ஆயினும் கண்ணிரான் நிறைவாக ஒப்புதல் அளித்துப் பேசாது, யாகம் செய்வதில் உள்ள ஓர் இடர்ப்பாட்டைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். "புற குலச் செம்மலே, இராஜசூயப் பெரு வேள்வி செய்வதற்கான தகுதிகள் யாவும் உன்விடம் நிறைந்துள்ளன. ஆயினும் நன்றாகச் சிந்தித்து நாம் செயலில் இறங்க வேண்டிய

வர்களாக உன்சோம். ஏனெனில், இவ்வேளையைச் செய்பவன் மன்னர்க்கு மன்னதாக, பேரரசராக விளங்க வேண்டும். திக்விஜயம் ஐன்றிவை மேற்கொண்டு நாலா திசைகளிலும் வரமும் மன்னர்கள் பலரையும் வென்று வானை சூடிய வளாக இருக்கவேண்டும் போலார் குல மன்னர்கள் முன்பு பேரரசராக விளங்கினர். ஆனால், இப்போது அவர்கள் எவ்வோரையும் வென்று வானை சூடியவனாக ஐரா சத்தன் என்றும் மன்னன் விளங்குகிறான். அவனுடன் நாணும் பவராமரும் மூன்று ஆண்டுகள் போர்புரிந்து அவனை வெல்ல முடியாது திரும்பி விட்டோம். அவன் சார்பாகச் சிவபாஸன், வகீரன், பகததன் முதலானோர் இருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் அவனை வெற்றிகொள்ளாது இவ்வேளையை நீங்கள் செய்ய முடியாது. ஆனால், அவனோ மிகவும் பலம் வாய்ந்த

சீனர்போல் பனகவர் இவ்வுலகில் இல்லை.

வன், வெல்ல முடியாதவனுமாக இருக்கிறான். எனவே, நன் கு ளிலேயே விட்டு முடிப எடுக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்" என்று கண்ணபிரான் எடுத்தியம்பினார்.

கண்ணபிரானின் உரைகளைச் செவிமடுத்த அண்ணவரும் மெளனமாகக் கிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். சிற்று நேரத்தில் பின் தருமர் "கண்ணா உம்பலி வெல்லதற்கு நாக இருக்கிற ஜராசந்தனை அர்ச்சனையும் மீமனும் வெல்ல முடியுமா? என்னாற்றான் முடியுமா. எனவே, வேள்வி செய்வதற்கான ஆலோசனைகளைக் கவிட எண்ணுகிறேன்" என்றார். இவ்வாறு தருமர் கூறியதைத் தொடர்ந்து பீமன் எழுந்தது "மன்னன் என்பவன் எதிரிகளைக்கண்டு அஞ்சுகக் கூடாது. முயற்சி செய்வவனே சிறந்த மன்னனாகத் திகழ்வான். கண்ணபிரானிடம் மதிப்பும் இருக்கிறது. என்னிடம் பலம் இருக்கிறது. அர்ச்சனையிடம் திறமை இருக்கிறது எனவே, நாம் மூவரும் சேர்ந்து ஜராசந்தனை வெற்றி கொள்வோம்" என்று பகர்ந்து நின்றான்.

பீமனின் உரைகளைச் செவிமடுத்த கண்ணபிரான் "ஜராசந்தன் மிகவும் பராக்கிரமம் உடையவன், என்பத்காறு மன்னர்களைப் பிடித்துச் சிறை வைத்துள்ளான். அதனுடன் இன்றும் பதினான்கு மன்னர்களைப் பிடித்துப் பின் தரமேதாயகம் செய்ய முனைகிறான்.

அவனை இந்தநிலையில் வெற்றி கொல்பவர்கள் உன்மையிற் பேரரசர்தானா" என்று பொழிந்தார்.

அப்போது தருமர் கண்ணபிரானை நோக்கி "கண்ணா, சக்கரவர்த்தியாகும் அவாவின்னால் உங்கள் மூலகரையும் ஜராசந்தனுக்குப் பணியாக நான் விரும்பவில்லை. கண்ணபிரானே தாங்கள் எனக்கு உள்ளம் போன்றவர். பீமனும் அர்ச்சனையும் என் இரு கண்கள் போன்றவர்கள். உள்ளமின்றி ஒருவனால் வாழமுடியுமா? கண்கள் இன்றி என்னால் எப்படி வாழ முடியும்? எனவே, நான் வேள்வி செய்வதற்கான பித்தனையையே விட்டு விடுகிறேன்" என்றார்.

இவற்றை எல்லாம் செவிமடுத்திருந்தும் மெளனமாகவிருந்த அர்ச்சனன் அவ்வேளையில் தருமரை நோக்கி "மன்னா மிகுந்த வீரமும் ஆற்றலும் திறமையும் மிக்கவர்கள் நாங்கள். அடுபராக் கிரமமுடையவர்களின் குலத்திலே வந்து நோன்றிய நாம் அஞ்சுதல் அறகா? மூலிகற்று ஒதுக்கியிருத்தல் விவேகமானதா? நாங்கள் செய்யப் புகுந்த வேள்விக்குத்தடையாக இருப்பவர் அனைவரையும் நாம் எதிர்த்து வெற்றி கொள்வோம்" என்று தன்னம்பிக்கை மிக்க உரைகளை உரைத்தான்.

அர்ச்சனனின் உற்சாகமான உரைகளைச் செவிமடுத்த கண்ணபிரான் "அர்ச்சனனின் உரைகள் பரத குலத்துந்திக வீரர்க்குரிய

காசியத்தில் உறுதியாக இருப்பது நான் வெற்றியின் இரகசியம்.

என்ற வாசகங்களாலும், யுதிஷ்டிரா, மரணம் என்பது ஒருவருக்கு எப்போது சம்பவக்கும் என்பதை யாராலும் நிர்ணயிக்க முடியாது. போர் புரியாது இருப்பதனால் மரணத்தின் நிகழ்வின்றும் தப்பி விடலாம் என்பதும் இல்லை. எனவே தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டு ஒருவன் யுத்தம் செய்யும்போது மரணத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். வெற்றி, தோல்வி என்பதும் தீர்மானிக்க முடியாதது இல்லை. புகழையும் கீர்த்தியையும் அடைய விரும்பும் மன்னன் முயற்சிகள் உடையவனாக இருந்தல் அவரியல் எனவே, நாம் ஐராசந்தனுடன் போர் புரிந்து அவனை அழிக்கும் முயற்சியில் செயற்படுவதே சிறந்ததாகும்" என்று புகலலானார்.

அரசினரின் உரைசரியானது எனக் கண்ணபிரான் உரைத்தமையால் யுதிஷ்டிரனும் மனத்தில் திடம் கொண்டவனாய் ஐராசந்தனை அழிப்பது என முடிபு செய்தான். எனவே ஐராசந்தனின் வரலாறு, அவரின் வலிமை, என்பவற்றை அறிந்து அதற்கமையச் செயற்பட முடிபு செய்தவனாய் அவனைப்பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிய முயன்றான்.

ஐராசந்தன் வரலாறு

யுதிஷ்டிரர் கேட்டதற்கமையக் கண்ணபிரான் ஐராசந்தனின் வரலாற்றினைக் கூறலானார். மகத நாட்டை ஆண்டிருந்த பிரகத்திரன் என்றும் மன்னன் காசியம்பதியின்

மன்னின் புதல்வியர்களாக இருந்த சகுந்தைகளாகப் பிறந்த இரு பெண்களையும் மணந்து வாழ்ந்து வந்தான். பல ஆண்டுகள் கடந்தும் அவனுக்குப் புத்திரப் பாக் பெயர் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அவன் பெறும் தவசிலர்களை நாடி அவர்களின் திருவருட் கடாட்சத்தினாற் புத்திரப் பேற்றையப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினான். இதனால், அவன் நாட்டைவிட்டுத் தனி இரு மனைவியருடனும் காணாமல் நோக்கிச் சென்றான். கௌசிகமுனிவரைச் சந்தித்துத் தனது மனைக்குறையை எடுத்துரைத்தான். முனிவரும் அவன்பால் கருணை கொண்டு ரியானமுலம் மாங்கனி ஒன்றைப் பெற்று அவனுக்குக் கொடுத்து "அக்கனியப் புரிப்பதன் மூலம் உனக்குப் புத்திரப் பாக் பெயர் கிட்டும். எனவே, நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்று மகிழ்வுடன் ஆட்சியைக் கவலித்து நடத்துவாயாக" என்று அவனை ஆசீர்வதித்து அனுப்பிவைத்தார்.

மாங்கனியைப் பெற்ற மகிழ்வுடன் அக்கனியைத் தனது இரு மனைவியருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொடுத்து நாடு திரும்பினான். தகுந்த காலம் வந்ததும் இரு மனைவியரும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். ஆனால், அக்குழந்தைகள் விரித்திரமான முறையிற் பிறந்தன. அதாவது ஒரு குழந்தை ஒரு பாதியாகவும், மற்றொரு குழந்தை ஒரு பாதியாகவும் இருந்தன. இரு பெண்களின் குழந்தை

களும் ஒன்றுசேருபிடத்தில் ஒரு குழந்தை உருவாகக் கடியவலையில் அக்குழந்தைகள் இருந்தன. அதனைப் பார்த்துப் பயமுற்ற மண்ணியர் இருவரும் இருபாசிக் குழந்தைகளையும் மண்ணுக்குத் தெரியாத வலையில் நகரின் மத்தியித்போடச் செய்து வாவாட்டுத் தனர்.

அன்னைகளில் அப்பிடத்தை அடைந்த "ஐரை" என்னும் தேவதை இரு கூறுகளாக இருந்த குழந்தைகளை ஒன்றுபடுத்தி அழகிய குழந்தையாக்கி மண்ணிடம் ஒப்படைத்தது. "ஐரை" என்னும் தேவதையை மண்ணின் பூசித்தகனால் மகிழ்வற்ற ஐரை அவ்வாறு செய்தது. ஐரையால் ஐன்று சேர்க்கப்பட்டு உருவாகிய குழந்தை

ஆதலால் அக்குழந்தை ஐராசந்தன் என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான் மன்னவன்.

குழந்தை பிறந்த செழியையும் துடந்த சம்பவங்களையும் அறிந்த கௌரிசுமலிவர் பிரகத்திர மண்ணைச் சந்தித்து "மண்ணா தின்புதல்வன் பெரும் பிர்திபுடையவனாய் விளங்குவான். மன்னர்க்கு மன்னன் என்னும் பெரும்பெயர் பெற்றுக்கொள்வான்" எனக்கூறிக் குழந்தையை ஆசீர்வதித்துக் காணகம் புகார். காலப்போக்கில் ஐராசந்தன் பெரும் மன்னனாகத் திகழ்ந்தான் பேரராணாக விளங்கலாவான். இதுவே அவனது வரலாறு என்று கண்ணபிரான் உரைத்தார்.

(தொடரும்)

எது சிறந்த பலம்

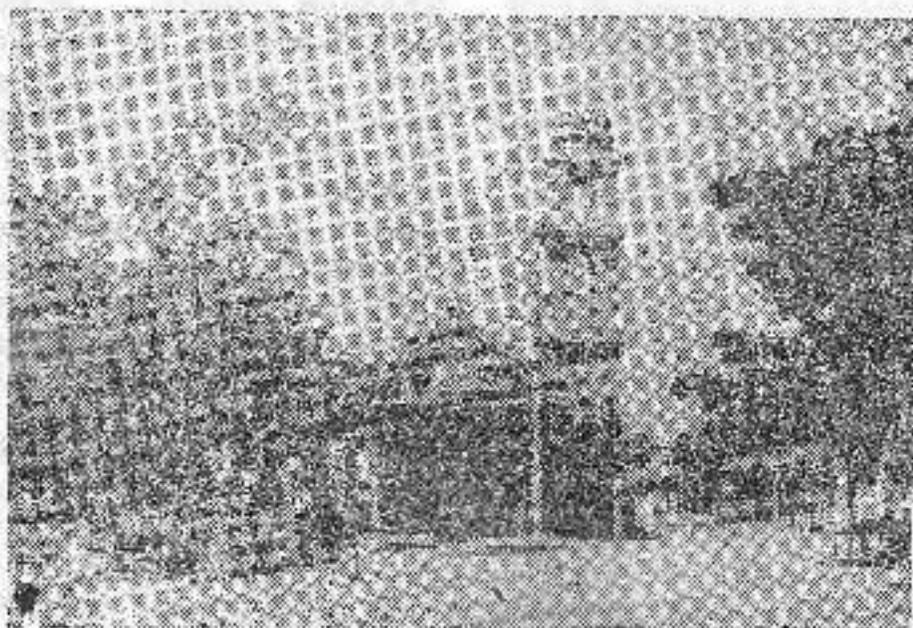
இவ்வுலகின் வாழ்கின்ற மனிதனுக்கு உடற்பலம், மனப்பலம் என்பவை எல்லாம் அவசியமென்று நாம் கூறுகின்றோம். ஆனாலும் இவற்றைவிட ஆன்மபலம் தான் மிகவும் அவசியமானது. ஏனென்றால் ஒருவனிடம் இருக்கின்ற உடற்பலம் சிலவேளைகளில் மிகுபலமாக மாறி சில தீயதூசுகளாகக் கூட ஏற்படுத்தலாம் அதே போல பக்குவமின்றாத மனப்பலத்தினால் சில தீமைகள் கூட ஏற்படலாம். ஆனால் ஆன்மபலம் என்பது உடற்பலத்தையும், மனப்பலத்தையும் மக்கள்வழிபடுத்தி சரியான பாதைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு மட்டுமன்றி எமது வாழ்க்கையில் இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் கூட பயன்படுகின்ற சிறப்புத்தன்மை பெருந்தியதாகக் காணப்படுகின்றது.

உறவகாலச் சிறப்பு நீகழ்வில்
சில மகாலிங்கம் அவர்கள்.

சந்நிதியான்

[புரட்சி மாத கொடர்ச்சி ...]

■ ந. அரியத்தினம் ■

சந்நிதியானை வழிபடுகின்ற பொழுது ஒரு நண்பனுடன் கொள்ளுகின்ற உறவைப்போன்று உரிமையுடனும் அதிகாரத்துடனும் வழிபடுகின்ற வந்தொண்டனான திரு. S. துரைராஜா அவர்கள் பபா சுவாமிகள் என அழைக்கப்படும் திரு. க. அருட்செல்வம் அவர்களின் பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து அவரின் பாதங்க

ளைப்பற்றிய வன்ணம் பக்தி நிலையில் காணப்பட்டது உண்ணாவிரதம் எல்லோருக்கும் வியப்பை அளிக்கத்தான் செய்தது.

இறுதியில் ஒருவாறு பபா சுவாமிகள் திரு. துரைராஜா அவர்களைத் தேற்றி தனது அன்பையும், ஆசிரீவாதத்தையும் துரைராஜா அவர்கள் மேல் செலுத்தி அவரை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டு வரு

அன்புநீர் வார்த்தால் அருள் தோன்றி மலரும்.

வதற்கு முயற்சித்தார்கள். ஒரு வாரம் பக்ஷி ததும்பும் அந்த உணர்ச்சி நிலையிலிருந்து விடுபட்ட திரு. துரைராஜா அவர்கள் இரவு கனவிலேதான் கண்ட காட்சி

சினையும் ஒரு நன்மனைப்போலத் தனக்கு சந்திதியான் இடித்துக் கூறிய வார்த்தைகளையும் உள்ளம் நெகிழ்ப்பா சுவாசிகளுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள்

“அன்று இரவு அதிகாலை 3 மணிப்பளவில் சந்திதியான் பபச சுவாசிகளின் வடிவில் தோன்றி திரு. துரைராஜா அவர்களின் நெஞ்சிலே அடித்து கம்மா கொட்டா கசம் வரும் கம்மா கொட்டா கசம் வரும்”

என்று கட்டளையிலெழுத போல இடித்துக்கூறியுள்ளார்கள். அதன் பின்பே சந்திதியானுடைய இடத்தில் அதுவும் உற்சவ மாலத்தில் தான் விட்ட தவறை திரு. துரைராஜா அவர்கள் உணர் முற்பட்டார்கள்

திரு. துரைராஜா அவர்கள் நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல ஒரு வித்தியாசமான இயல் புள்ளவர் மட்டுமல்ல முற்போக்கான சிந்தனைமுள்ளவர். மதம் என்று கூறும் பொழுது அது தனியே வழிபாடு செய்வதாக மட்டுமே இருக்கக்கூடாது ஒருவர் வாழுகின்ற பொழுதே மத தர்மத்துடன் வாழ வேண்டுமென்று நினைக்கின்றவர். இந்த வகையில் ஆஸ்பம் என்பது பக்ஷிக்குரிய இடமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர அங்கே வியாபாரம் இருக்கக் கூடாது, ஆடம்பரம் இருக்கக் கூடாது. என்று எணையவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றவர். இவ்வாறு அறிவுரை கூறுகின்ற அன்பர் நாய் மையானதும் பக்ஷி உணர்வை ஏற்படுத்தக் கூடியதுமான தசாய்

கம் அடிபார்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்று நினைத்துச் செயற்பட முற்பட்டவர் இறுதியில் ஆஸ்யச் சூழலில் அதனை ஒரு வியாபாரப் பொருளைப் போல சந்தைப் படுத்தும் செயற்பாட்டில் தன்னை அறியாமலே ஈடுபடத் தொடங்கி விட்டார். இது அவருடைய கொள்கைக்கும் சிந்தனைக்கும் முரண்பட்ட செயற்பாடு அல்லவா? இது போன்ற ஒரு தவறை நாம் எம்மு நன்மனுக்குச் செய்தால் அவன் கம்மா இருப்பானா அதனால் தான் போதும் நன்மனைப்போல் உரிமையுடன் வழிபடுகின்ற சந்திதியானும் திரு. துரைராஜா அவர்களின் நெஞ்சிலே அடித்து தசாய் கத்தினை கம்மா கொட்டா என்று கூறி அவர் விட்ட தவறினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

மேற்படி சந்திதியானுடைய அற்புத நிகழ்வினை உற்சவம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயம் அடியேனைச் சந்தித்த பொழுது உள்ளம் உருக எடுத்துக்கூறினார்கள். மேலும் திரு. துரைராஜா அவர்கள் தனக்கு வாழ்க்கையில்

எதிர்பாராத இடைநீக்கங்கள் தன் பங்கள் ஏற்படும் பொழுதுதான் எவ்வாறு சந்திதியானிடம் சென்று உரிமையுடன் வழிபடுவேனோ அதே போல சந்திதியானும் பொருளாமிக்கலின் உருவத்தில் வந்து தனது தவறை சுட்டிக் காட்டி, தனக்கு படிப்பணரை ஏற்படுத்தி இறுதியில் தன்னையும் ஒரு அடியானாக ஆட்கொண்டு விட்டதை உணர்ச்சி பொங்க எடுத்துக் கூறி வரர்கள்.

இந்த சம்பவத்தைத்தொடர்ந்து திரு. துரைராஜா அவர்கள் ஆலயச் சூழலில் சில விவரபரஸ்தாபனங்கள் மூலம் தசாங்கத்தினை விற்பனை செய்வதை உடனடியாக நிறுத்தி உண்மையான பக்கு உணர்வுடன் உற்சவகாலத்தில் சந்திதியானிடம் வருகை தக்க பல அன்பர் அறக்கு அவற்றை தானாகவே தேடிச்சென்று இவ்வசமாக வழங்கும் பணியில் ஈடுபடத்தொடங்கி விட்டார்கள்.

அது மட்டுமன்றி ஏற்கனவே தசாங்க உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த திரு. துரைராஜா அவர்களுக்கு பத்தாம் திருவிழாவின் பொழுது ஒரு யோசனை தோன்றியது. அதாவது தசாங்க உற்பத்தியின் பொழுது உருதுகின்றவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஒரு பெரிய தசாங்கமாக்கி சந்திதியானின் மூலஸ்தாவத்தில் அதனை ஏற்ற வேண்டுமென்பதே அந்த யோசனையாகும்.

என்ன அதிசயம் அதன் பின்பு அவர் அச்சில் இட்டு உருவமைக்க முயற்சிக்கும் பொழுது உருவமைக்கப்படுகின்ற தசாங்கங்களின் எண்ணிக்கையால் விட உருதுகின்றவற்றின் எண்ணிக்கையே அதிகமாகச் சேரத் தொடங்கியது.

அண்ணக்கட்டை கட்டுவதற்கு செம்மணச் செவ்வரிடம் வந்த முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமான் உருதுகின்ற பிட்டு எல்லாம் தனக்கு என்று கூறி அண்ணக்கட்டை கட்டுகின்ற வேண்டிய ஆரம்பித்த பொழுது செம்மணச் செவ்வரி அவித்த பிட்டுகளில் அதிகமானவை உருத் ஆரம்பித்தது போல இங்கேயும் உருதுகின்ற தசாங்கங்களின் அளவே அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற அதிசயத்தையும் சந்திதியான் ஏற்படுத்தினார் முடிவாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்கள் எரியக்கூடியதான இராட்சத தசாங்கம் ஒன்றை உற்பத்தி செய்து சந்திதியானுக்கு வழங்குகின்ற அற்புத அனுபவத்தையும் திரு. துரைராஜா அவர்கள் எதிர்போக்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

சந்திதியில் கூடுகின்ற அடியார்கள் பலவகைப்பட்டவர்கள் ஆனாலும் முழு யம்பிக்கையுடன் உண்மையாகவும், நாய்மையாகவும் அடியார்கள் வழிபடும் பொழுது அவர்களது வழிபாட்டு முறைத்தம்பக்தி உணர்விற்கும் ஏற்ப சந்திதியானும் தனது அருள் வெளிவத்தை அவர்கள் மேல் சொரிந்து அவர்களை ஆனந்தக்கடலில் மிதக்க

வைக்கின்றான். அது மட்டுமல்ல
இந்த உண்மையான பக்தர்கள்
விடுகின்ற தவறுகளையும் தக்
முறையில் சுட்டிக்காட்டியோ கூல்
லது; படிப்பணையை வழங்கியோ
அவர்களைத் தொடர்ந்தும் தனது
அடியவர்களாகவே அனைத்து

வைக்கின்ற அற்புதங்களையும் சற்றி
திரை நிசுந்தி வருகின்றான்.

திரு. துரைராஜா அவர்களுக்கு
ஏற்பட்ட மேற்படி அனுபவம்
இதனை எம் எல்லோருக்கும் எடுத்தி
துக் காட்டுகின்றதல்லவா?
ஓம் நமோகா!

எந்த ஆசை நிறைவேறும்

மனப்பூர்வமாகக் கொள்ளும் புனிதமான ஆசை எதுவும்
நிறைவேறி விடுகிறது. இந்த விதி உண்மையானது என்
பதை என்சொந்த அனுபவத்தில் நான் அடிக்கடி கண்டிருக்கிற
றேன். ஏழைகளுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதே என்
உள்ளத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஏற்பட்ட ஆசை அந்த ஆசை
எப்பொழுதும் என்னை ஏழைகளின் நடுவில் கொண்டு
போய்ச்சேர்த்தது. அதனால் அவர்களில் ஒருவ
ளாக என்னை ஆக்கிக்கொள்ளவும் முடிந்தது.

மகாத்மா காந்தி

இந்தனைக்கு ...

நாம் ஒருவருக்கு உதவுவது விளம்பரத்துக்காகவோ, அல்லது
மற்றவர் நம்மைப் புகழ்ந்து பேசுவதற்காகவோ இருக்கக்
கூடாது. அது தருமமும் இல்லை தமது ஆத்ம திருப்திக்
காக செய்ய வேண்டும். பாவத்தை எப்படிப் பரம ரகசிய
மாகச் செய்கிறோமோ அது போலத்தான் நல்லதையும்
செய்ய வேண்டும்.

மனத்தை உயர்வுக்கு நிறுத்தல் அடக்கம்.

நலங் காக்கும் நல்ல தமிழ்க் கடவுள்

— திருமதி மனோகரி ஜெகதீஸ்வரன் —

இயற்கை மனமும், மாறா இளமையும், எல்லாப் பொருட் களையும் கடந்தொளிநூல் தன்மையும், அழியா அழகும், உடைய வனே முருகன். முருகன் தமிழன், தமிழ்க் கடவுள். சிவந்த ஆண்ட தரித்த, செஞ்சுடர் மேலியணாகிய முருகன் சிவபெருமானின் புதல் வனாகியும், திருமாவின் மருமக னாகியும், உமையின் புதல்வனாகி யும், இலக்குமியின் மருமகனாகி யும் வள்ளலின் கணவனாகியும், 'கதரகமத்தெய்யோ'வாகியும் ஒரு மைப்பாட்டின் சிவ்மக விளங் குபவன்.

செயற்கரிய தவங்களைச் செய்து, பெறுதற்கரிய வரங்களைப் பெற்றுக் காண்போக்கில் ஆணவத் தின் காரணமாகத் தன் னிலை மறந்து, மறச்செயல்கள் பலவற் றைச் செய்து வந்த குரபத்மனாற் சிதறியவடைக்கப்பட்ட தேவரைக் காத்தற்காகச். சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தீப்பிழம்பாகத் தோன்றிக் காற்றிலே கலந்து சரவ ணப்பொய்கையிலே வீழ்ந்து, தாமரை மலரிலே திருமுருகனாக

அவதரித்தவனே முருகன், தீயாகப் பிறந்து காற்றிலே கலந்து ஆகா யத்திலே மிதந்து சரவணப் பொய்கையெனும் தண்ணிலே கலந்து நிலத்தோடு தொடர் புடைய தாமரையிலே மலர்த்தவ னாகையால், தீ, காற்று, ஆகாயம், நீர், நிலம் எனும் பஞ்ச பூதங் களின் சேர்க்கையால் உருவாகி யவன். சிவனின் மறக்கருவையில் வடிவங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் முருகன் சிவனினின்றும் வேறான வன் அல்லன் முருகன் சிவாட்சம் என்பதாறும், - சக்தியின் முழுப் பலத்தையும் ஒருங்கே பெற்றவன் என்பதாறும், சிவனும், சக்தியும் சேர்ந்த முழுமையான, ஆற்றல் கொண்ட ஒரு, வடிவமாகச் சக்திப் பிரம்ம நிலையுடைய சுப்பிரமணியக் கடவுளாக விளங்குகின்றான்.

விண்ணவரான தேவர் நலங் காக்க உருக்கொண்ட முருகன் மண்ணாலகப் பெண்ணாண வள் னினா மணந்து மக்கற் தெய்வ மாகி, மண்ணவரின் குறைபோக்கி, நலங்காக்கச் செய்த அருட் செயல் கனோ ஏராளம். அவற்றில் அவன் நான்முதுக்கு இரு விலங்கு

பூட்டிய கந்தர் அவங்காரச் செய்தி
மும் ஓர் ஆதாரம்.

முருகனே முத்தி கொடுக்கும்
வித்தகன், என்பதால் முருகனடிய
வருக்கு மறு பிறப்பென்பதே
இவ்வணை. இது யாவருமறிந்த
உண்மை. ஆனால் ஏதோ ஒரு
அவகாரத்தில் இதைமறந்த நான்
முருகனடிய பிரமா முருகனடியவ
ரொருவருக்கு அடுத்த பிறவி இன்
னதென ஏழுதிவிட்டான். அடிய
வர் இன்னமும் பிறப்பெடுக்க
வில்லை. அப்படி இருக்கையில்

பிறக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து ஏழு
திரை குற்றத்திற்காகவே நான்முடி
யுக்குக் கையிலும், காலிலும் இரு
விலங்குகளைப் பூட்டி விடுவீரான்
முருகன், முன்பு தனக்குச் செய்த
அபராதத்திற்கு, நான் முயனுக்கு
ஒற்றை விலங்கு பூட்டிய முருகன்.
தன்னடியவருக்குச் செய்த அபரா
தத்தைப் பொறுக்கமாட்டானு
இருவிலங்கு பூட்டிய அந்தக் கரு
ணைச் செயலை விளக்கும் அருண்
கிரிநாதரின் கந்தர் அவங்காரப்
பாடல இவ்வாறு!

பங்கே குகன் எனைப் பட்டோ
வைபில் இடப் பண்டு தளை
தன் காலில் இட்டது அறிந்திலவோ!
தனி வேல் எடுத்தப்
பெயர்ந்தோதம் வாய்விடப் பொன்னுந்
சிலம்பு புலம்பவரும்
எம் கோன் அறியின் இனி நான்
முகனுக்கு இரு விலங்கே.

ஒரு திருமுடிமுடியார், பல இரு
முருகன்களுமாய்க் கோலங்காட்டிக்,
கண்ணையும் சுருத்தையும் கவர்ந்து
எண்ணிலா நாமந் குடி, ஏற்றமுறு
செயல்கள் பல செய்து, நலங்காத்து
நிற்கும் முருகன் தவறிழைப்பவர்
களை ஒரு போதும் அழிப்பவனல்
லன். அவர்தம் அறியாமை இருளை
அகற்றி, அறிவொளி ஊட்டி ஆவந்
தப்பெருவாழ்வு வாழவைப்பவனே.
வல்லினை ஓட்டி நல்வழி காட்டிடும்
முருகன் என்றென்றும் மதியாத
வருக்கும், மதிப்பவருக்கும் மதி
கொடுக்கும் மதியாத விளங்கி,
நற்கவி காட்டுபவன். இதற்கு அறி

வாமையினால் தவறிழைத்த நூ
பத்மனின் உயிரைப்பறிக்காது, அறி
வொளி ஊட்டிக், தமது சேவற்
கொடியாகவும், மரில் வாண
மாகவும் விளங்கும் நற்பேற்றினை
அளித்த செய்தி நல்லதொரு ஆதா
ரமாகும்.

அன்றைய நகீரர், குமரஞ்
பரர், அருணகிரிநாதர், பகுதிக்
கந்தர் போலேறாரினதும், இன்
றைய பாவவரணினதும் நாவுக்கு
விருந்தாரி, நவகனிநத திற்
தமிழ்ப் பாடல்கள் பவவற்றிற்கு,
என்றாக விளங்கி, என்றென்றும்

தமிழ் வளர்க்கும் தெய்வமாக
 ஸ்ரீமங்கலம் முருகனே, தமிழ் வீர
 தனாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெரு
 மானாக, ஸைவத்தைமும், தமிழை
 புழம் நலிவுறாது காக்க மன்னு
 லகில் அவதரித்தார் எனக் கூறு
 வேரார் பலர். ஐந்தற்காவ ஆதாரங்
 களை நம்பியாண்டார் நம்பி, அரு

வளவிரிநாதர், ஒட்டக்கூத்தர்
 போன்றோரின் பாடல்களிற்கண்டு
 தெரியவரும்,

முருகனைக் குறிக்கும் மலை
 மகள் புதல்வன் என்ற தொடர்,
 சம்பந்தப் பெருமானைக் குறித்தற்
 காகக்

“காழி நாடன் கவுணியர் தலைவன்
 மாணழ நோக்கி மலைமகள் புதல்வன்”

“பொற்பமர் தோள் நற்றுமிழ் வீரச
 மலைமகள் புதல்வ, கலைபாயில் நாவ”

என்ற ஆளுடைய பிள்ளை
 யார் மும்மணிக் கோவையில் வரும்
 பாடல்களில் நம்பியாண்டார்
 நம்பி பயன்படுத்தியமைவைக்
 கொண்டும், எந்த ஆற்றையும்
 உண்டாக்காதவரும், எந்த தீயி

வாலும் உண்டாக்கப் பெறாதவரு
 மாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெரு
 மானை ஆளுடைய பிள்ளையார்
 திருக்கலம் பகத்தில் நதிதரு வர
 தளி எனும் முருகநாமத்தாற் சுட்
 டுவதைக் கொண்டும்,

“புழுகொழுது காழிக் கவுணியரின் ஞான
 புலிதனென ஏடு தமிழாளே
 புணலிலெதிர் ஏற அமரர் கழுவேற
 அமர் பொருத வீரகுரு நாதா”

“பாலறாத் திருவாயால் ஓதிய
 எடுநீர்க் கெதிர் போயே வந்துசெய்
 பாடல் தோற்றிரு நாவாயிரமாம்
 சமண மூடர்
 பாரின் மேற் கழுமீதே ஏறிட
 நீறிடாத் தமிழ் நாட்டேறிடப்
 பாது காத்தருளாலே கூனியர்
 இறையோனும்
 ஞால மேத்திய தோர் மாதேவியும்
 ஆலவாய்ப் பதிவாழ்வா மாறெனும்
 ஞான பாக்கிய பாலா, வேலவா,
 மயில் வீரா”

உடல் உள்ளவரைக்கும் கால் கொள்ளாத கவலை.

எனும் திருப்புகழில் அருணகிரி நாதர் பவலிடங்களில், முருகவே ஞானசம்பந்தப் பெருமானாக அவ தரித்தார். எனக் கூறுவதைக் கொண்டும், ஒட்டக்கந்தர் தக்க யாகப் பரணியல் தரும் செய்தி களிலிருந்தும் முருகவே திருஞான சம்பந்தப் பெருமானாக மண்ணு வகில் அவதரித்தார். என்பதனை உய்த்துணரலாம்.

உலகைச் சுற்றிவந்து உலகமே தனக்குள் ஒடுக்கம் எனக் காட்டிய ஞானபண்டிதன், நற்றிதிநா தர் ட்டிலே முருகன், சுதிர்காமர், சுப்பிர மணியர், பாலகப்பிரமணியர், செவ கப்பிரமணியர் சுந்தரசுவாமி, வேலாயுதர், முருகமூர்த்தி, முத்துக் குமாரசுவாமி, எனும் பக்யேறு

நாமங்களில் உலகமும் திருப்பதி களில், செல்வர் சந்திரி ஆவயமும் ஒன்றாகும். இன்னக்கதிர்காமர்கள் மழைக்கப்பெடும். செல்வர் சந்திரி ஆவயத்திலே, வேலியடினில் வீற்றி ருந்து, அன்னதானக் கந்தவராகி, அன்புக்காட்டி, அருள்சாரக்கும் அண்ணலைப் போற்றிக் துதித்து, எயது அகப்புறப் பகைவர்களை அடித்து, மலிகதேயத்திற் சிறந்த வராக அதனிலும் மேலாக ஆன்ம தேயத்திற் சிறந்தவராக எமை ஆக்கி, மனவுறுதியைச் சிதைக்கும் சம்பவங்களாற் பாதிப்புறாது எனைக்காத்து. எம்மாற்றங்களக் தனையையும் ஒன்று கூட்டி, அழி வுப் பானையிற் ரெல்வாது ஆக்கப் பானதரிற் சென்று நலங்காண் போமாக!

“ வேலிருக்கப் பயமேது நமக்கு ”

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப்பேரவை
நடாத்தும்

கந்த சஷ்டி கால விசேட நிகழ்வு

“ **வில்லிசை** ”

வழங்குபவர் :

வில்லிசைக் கவலஞன்

க. சத்தியதாஸ் குழுவினர்

இடம் : சந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபம்
தினமும் பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு ஆரம்பமாகும்.

உலகநகர ஒன்றாகிவந்து அன்பின் குணம்.

விஜய நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு

[தொடர்ச்சி]

விஜய நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு மறுமலர்ச்சி அடைவதற்கான காரணிகளை வரலாற்றுப் பின்னலையில் ஆராய்ந்த நாம், முருக வழிபாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே இக்கால கட்டத்திற் சிறந்து விளங்கிய அம்சங்கள் பற்றி நோக்குதல் பொருத்தமானது.

விஜய நகர காலத்திற் சமய, சமூக வரலாற்றிலே பெரும் பயிற்சி பெற்றவர்களாக மடங்களும் ஆசிரமங்களும் விளங்குகின்றன. இவற்றுடன் குறுநில மன்னர்களும் சி.புக்களும் இடைக்காலப் பெருமன்னர்களும் மதவளர்ச்சிக்கான உந்து சக்திகளாயினர். இவற்றின் விளைவாகப் புலவர்கள் தமது ஆற்றுலிகளை எல்லாம் சமயத்துறை நோக்கிச் செலுத்து தற்குப் புதிய புதிய பிரபந்தங்கள், இலக்கிய வகைகள், தலபுராணங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்தன. இப்பின்னணிக்கு அமைய முருகபக்தி இலக்கியங்கள் பல்விடப் பெருகின எனலாம். அத்துடன் ஏற்கெனவே இருந்து வந்த புராணமரபு, தலபுராணமரபாகச், சோழர் காலத்திலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அது நாயக்கர் காலத்திலேயே பெருநடு செல்வாக்குப் பெற்றது எனலாம். முருக தலங்கள், தக்கிரகுக்குப் பின்னர் மீண்டும் இலக்கிய உலகை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கின.

சமயம் அல்லது வழிபாட்டு நெறி என்பதிலே இலக்கியம் கலை, தத்துவம் ஆகிய மூன்று பெரும் அம்சங்களின் கலப்பினை அவதானிக்கலாம். இவ்வகையில் இலக்கியத்தின் மூலமே தத்துவம் உணர்க்கப்படும் அம்சம் முருக வழிபாட்டில் இக்காலத்தளவில் முக்கிய பண்பாக முனைப்புடன் மிளிர்வதை அவதானிக்க முடியும். கலைகளில் வெளிப்படாக்கக் கோவில்கள் அமைகின்றன. அங்கே நடைபெறும் கிரியைகளில் இருந்து இசை, நடனம் போன்ற கலைகள் வளர்ச்சியிலே உள்ள நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன இவற்றிலே, முருக வழிபாட்டைப் பொறுத்தளவில் இலக்கிய அம்சமும் தத்துவவெளிப்பாட்டு அம்சமும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

முருக வழிபாட்டு நெறியில் இலக்கிய அம்சம் பற்றிப் பார்க்கையில் இக்காலப் புலவர்களாகக் கச்சியப்பசிவாச்சாரியார், கிருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் ஆகியோர் தலைசிறந்தவர்களாகவும் முருகன் அருள் பெற்றவர்கள் ஆகவும் அமைகின்றனர். கந்தபுராணம் அருளிய கச்சியப்பருக்

குறி 'திசுடசக்கர' என்று முருகனை அடியெடுத்துக் கொடுத்தால் என்பது இந்து இசை. வடமொழி கந்த புராணத்தின் ஒரு பகுதியான முருகன் கதையைத் தமிழிலே கந்தபுராணம் ஆக்கியவர் இவர். சைவசித்தாந்தக் கருத்துக் களஞ்சியமாகவும் இது விளங்கியது சிவனைத் தலைசிறந்த கடவுளாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டை விளக்கும் வகையிலும் அமைந்த கந்தபுராணத்தின் பாடுபொருளாகிய கந்தன் - கொளமாரத்தி தலைமைத்துவம் அமைந்த மை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. சிவனும் முருகனும் வேறுவர் என்ற கோட்பாடு இங்கு பொலிந்து விளங்குவது சிறப்பம்சம் எனலாம். முருகனது கைவேல் பற்றி வீரலாகுதேவர் போற்றுவதாகக் கச்சியப்பர் கூறும் போது,

"அந்தமில் ஒளியின் சீரால் ஆறுமுகம் படைத்த பண்பால், எந்தை கள் தினும் வந்த இயற்கையால், சத்தியாமபேர் தந்திடும் பனுவல் பெற்ற தன்மையால், தனிவேறபெற்றான் கத்தனே என்ன நினைக்க கண்டுளக் கவலைத்தேம்" என்கிறார். இது நாயக்கர் காலமக்களின் எதிர் பார்ப்பாகவும் நாம் கொள்வதில் தவறில்லை.

முருக இலக்கியம் என்றும் போது நினைவில் தோன்றுபவர் அருவகிரிநாதர். இவர் கிளியாக முருகன் தோளில் இருப்பவர் என்று இன்னும் போற்றப்படுபவர். 'கிளி உருவில் முருகன் தோன்றி அமர்ந்து மகாமுருக்காகப் பரிந்து வேண்டுவதாக ஐதீகம்' 8 திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரத்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி, வேல்கிருத்தம், மாரீசகிருத்தம், சேவல்கிருத்தம் ஆகிய நூல்களை இயற்றி முருக இலக்கியத்தை வளம்படுத்தியவர். இவர் அடியுதி நிலை கைகடியவர். முருக உபாசாராகிய இவரது நாளில் முருகனே தமிழ் எழுதிப்பாட அருளியதாகவும் சொல்வது இத்து ஐதீகம். உபாசனைப் போட்டி ஒன்றிலே தேவி உபாசகவாகிய சம்பந்தாவட்டான் என்பவராலே தேவியை அழைக்க முடிய வில்லை. அதே வேளை முருகனை அழைத்து எல்லோருக்கும் காட்சி தரச் செய்தவர் அருவகிரியார் என்னும் போது, முருக வழிபாட்டின் அனைத்து அம்சங்களும் ஒன்று சேரும் குணமையமாக - உச்ச எல்லையாக இந்நிகழ்வு அமைவது தெற்றெனப் புலப்படும். அதே வேளையில் திருப்புகழிலே காமக்காவலியின் கற்பினை விதந்து போற்றி அதனால் விளைகின்ற தீமையிலிருந்து தப்புகாக்கக் கடவுள் வழிபாட்டு நெறி எழுச்சி பெறவேண்டும் என்ற உள்ளக்கிடக்கையைப் பல பாடல்களில் காண்டு கொள்ள முடிகின்றது. இதிலைவாக்கமைய முருகன் கரத்தற்கடவுளாகத் தோற்றுவதுடன் அக்காலக், சமூகப்பின்னரையில் முருகனின் சிறப்பிடத்தை யும் தெளிவாக்குகின்றது எனலாம். தென்வகத்திலும் சமுத்திரமும் அமைந்துள்ள முருக தலங்கள் அனைத்தையும் அவர் பாடுவது முருக வழிபாட்டு இலக்கிய மரபின் சிறப்பம்சம் எனலாம். [தொடரும்]

Easy way to learn English

Verbs followed by Prepositions

(வினைச் சொற்களுடன் இணைந்து வரும் உருபிடச்சொற்கள்)

- 1) He is absent from school since last week.
- 2) Keep aloof from bad friends.
- 3) He is ashamed of his act.
- 4) Mohan is addicted to beverages.
- 5) Things are available for cheap prices.
- 6) Mohan is afraid of shelling.
- 7) Students must answer to all questions.
- 8) We believe in God.
- 9) I have no business with him.
- 10) We are busy with the election.
- 11) Ranjith is capable of doing any work.
- 12) I don't have the chance of going abroad.
- 13) Don't be careless about your money.
- 14) What is the cause for your absent.
- 15) Check on your certificates before facing interview
- 16) We must confidence in our attempt.
- 17) I shall meet you in a couple of days.
- 18) Mala lives close by my house.
- 19) I have a good collection of view cards.
- 20) This well is common to all.

S. Thuraiajah

ஒழுக்கம் தவிர்ந்ததும் அன்பு நஞ்சாக மாறிவிடுக.

கார்த்திகை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03 - 11 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அருள் உரை :-

நல்லை ஆதினமுதல்வர்

சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

10 - 11 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை :- இசைமணி திரு. சி. துரைராஜா

விடயம் :- ' இன்னிசைக் கச்சேரி '

வழங்குபவர்கள் :- பாட்டு - S. பத்மலிங்கம்
வயலின் - R. ராதாகிருஷ்ணன்
மிருதங்கம் - M. சிதம்பரநாதன்
முகர்சிங் - S. ராஜா

17 - 11 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை :- திரு. கு. அருணகிரிநாதன் (ஆவரங்கால்)

விடயம் :- ' பக்திப் பாடல்கள் '

வழங்குபவர்கள் :- K. கிருபா, துவதாசன்
மகேந்திரம் (ஈழத்துசீர்காழி)
தபேலா - M. பிரபா
ஆர்மோனியம் - கலைவேந்தன்

24 - 11 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு கார்த்திகை - 2000

வெளியீட்டுரை :- ஞானபண்டித சேவாசுரபி

திரு. Dr. சி. கதிரவேற்பிள்ளை

மதிப்புரை :- திரு. க. நடேசன் (தெணியான்)

(ஆசிரியர், தேவரையாளி பாடசாலை)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை மன்றாட்டும் பேரவை,
செல்வச்சந்நிதி, தோண்டைமானாறு.